

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.11.2011
KOM(2011) 752 slutlig

2011/0367 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Politiken inom området för rättsliga och inrikes frågor har stadigt vuxit i betydelse under de senaste åren. Denna politik är central för det europeiska projektet att skapa ett område utan inre gränser som EU:s egna medborgare och medborgare från länder utanför EU får resa till, röra sig inom, bo och arbeta i, och på så sätt bidra med nya idéer, kapital, kunskaper och uppfinningar eller fylla luckor på de nationella arbetsmarknaderna, samtidigt som de garanteras fulla rättigheter och fullständig säkerhet. Denna ökande betydelse av politiken på det här området bekräftas av Stockholmsprogrammet från 2009, och detta är också ett av de områden där stora förändringar har skett till följd av Lissabonfördraget.

Den 29 juni 2011 antog kommissionen ett förslag om nästa fleråriga budgetram för perioden 2014–2020¹: en budget för Europa 2020. På politikområdet för inrikes frågor, som omfattar säkerhet, migration och förvaltning av de yttre gränserna, föreslog kommissionen att man förenklar strukturen på utgiftsinstrumenten genom att reducera antalet program till en tvåfundsstruktur: en asyl- och migrationsfond och en fond för inre säkerhet.

Förenkling har angetts som ett viktigt mål i meddelandet om översyn av EU:s budget², agendan för smart lagstiftning i Europeiska unionen³ och det tidigare nämnda meddelandet om nästa fleråriga budgetram. Erfarenheten visar att under den pågående programperioden har bestämmelserna för utgiftsprogram varit mångahanda och fragmenterade, vilket gjort att de ofta uppfattas som onödigt komplicerade och svåra att genomföra och kontrollera. Detta lägger en tung administrativ börda på såväl stödmottagarna som kommissionen och medlemsstaterna, vilket kan få den oavsiktliga effekten att avskräcka potentiella deltagare, öka felfrekvensen och försena genomförandet. Detta betyder att unionsprogrammets möjligheter inte utnyttjas fullt ut.

Denna förordning ingår i ett paket bestående av fyra förordningar, som tillsammans anger ramen för EU-finansiering från de två fonderna på området inrikes frågor. I denna förordning fastställs regler för programplanering, förvaltning och kontroll, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, avslutande av program samt rapportering och utvärdering. Den anger således själva mekanismerna för tillhandahållande av finansiering, medan de bägge fondernas syfte och tillämpningsområde samt resurser och metoder för genomförande fastställs i de särskilda förordningarna om respektive fond. Detta horisontella instrument kommer att garantera att en gemensam strategi tillämpas vid genomförandet av de båda fonderna och att stödmottagare behandlas lika med avseende på allt unionsstöd på området inrikes frågor.

Denna övergripande struktur med fyra förordningar är nödvändig med beaktande av skyldigheterna enligt fördraget. På grund av olika omröstningsbestämmelser i rådet som bottenar i variabel geometri enligt protokollen 19 (om Schengenregelverket) och 21 (Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa) är det juridiskt omöjligt att utarbeta ett enda övergripande förslag till lagstiftning om en fond för inre säkerhet, trots att det råder samstämmighet mellan de politiska mål som eftersträvas.

¹ KOM(2011) 500 slutlig.

² KOM(2010) 700 slutlig.

³ KOM(2010) 543 slutlig.

Dessutom ansågs det viktigt, i överensstämmelse med det allmänna förenklings- och integreringssyftet, att de båda fonderna (fonden för inre säkerhet och asyl- och migrationsfonden) i möjligaste mån bör ha identiska mekanismer för tillhandahållande av finansiering. Slutligen innebär införandet av en horisontell förordning med gemensamma bestämmelser att det totala antalet bestämmelser minskar avsevärt när de inte upprepas i varje rättsakt.

I denna förordning föreskrivs endast skyldigheter av ekonomisk och teknisk art, och de val som gäller fastställandet av politiska mål, stödberättigande åtgärder, resursfördelning och ingripandenas omfattning inom varje enskilt politikområde görs i respektive rättslig grund (dvs. i de särskilda förordningarna).

Syftet med mekanismerna i denna förordning är att täcka den huvudsakliga källan till EU-finansiering från fonder på området inrikes frågor. Det skulle således ersätta den uppsjö av bestämmelser med varierande detaljnivå och komplexitet som för närvarande ingår i de rättsliga grunderna för de befintliga utgiftsinstrumenten på området inrikes frågor: de fyra instrumenten inom det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”, Fonden för yttre gränser, Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare, Europeiska återvändandefonden och de två särskilda programmen inom det allmänna programmet ”Säkerhet och skydd för friheter”, Isec (förebyggande och bekämpande av brottslighet) och program för gemenskapsinitiativ (förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker).

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

I överensstämmelse med den starkare betoningen av utvärdering som ett redskap som kan ge ett bra beslutsunderlag har man i detta förslag beaktat utvärderingsresultat, samråd med berörda parter och konsekvensbedömning.

Arbetet med att utarbeta de framtida finansieringsinstrumenten för inrikes frågor inleddes 2010 och fortsatte 2011. Som ett led i detta förberedande arbete inleddes en undersökning i form av en utvärdering/konsekvensbedömning i december 2010 med hjälp av en extern uppdragstagare. Denna undersökning avslutades i juli 2011 och samlade tillgängliga utvärderingsresultat för befintliga finansiella instrument och sammanfattade de problem, mål och politiska alternativ, inbegripet deras sannolika effekter, som hade undersökts i konsekvensbedömningen. Med utgångspunkt i denna undersökning utarbetade kommissionen en konsekvensbedömningsrapport som konsekvensbedömningsnämnden avgav ett yttrande om den 9 september 2011.

I konsekvensbedömningen identifierades problem när det gäller omfattning och prioriteringar i de nuvarande utgiftsprogrammen för inrikes frågor å ena sidan och de problem som rör tillhandahållande av finansiering å andra sidan. Vad den sistnämnda omständigheten beträffar utreddes i konsekvensbedömningen olika alternativ när det gäller delad förvaltning, centraliserad förvaltning och snabba insatser i nödsituationer.

- När det gäller delad förvaltning blev slutsatsen i konsekvensbedömningen att ett flerårigt program som föregås av en politisk dialog är det bästa alternativet. Till skillnad från nuläget, där årliga program kombineras inom ett flerårigt ramprogram,

skulle det avsevärt minska den administrativa arbetsbördan. Även om en övergång till flerårig programplanering skulle erbjuda ökad flexibilitet skulle det inte tillgodose det fortlöpande behovet av att reagera på de snabbt växlande förhållanden i medlemsstater och tredje länder som är så utmärkande för området inrikes frågor. Fleråriga program i kombination med en regelbunden politisk dialog skulle däremot tillgodose detta behov och möjliggöra en mer resultatorienterad strategi.

- När det gäller att förbättra tillhandahållandet av finansiering i ett system med centraliserad förvaltning förkastades alternativet att fortsätta som tidigare eftersom det ger föga eller inga utsikter till förenkling eller minskning av den administrativa arbetsbördan. Alternativet att gå över till en metod med enbart upphandling förkastades också, eftersom det skulle göra det helt omöjligt att främja policyinriktade åtgärder och gränsöverskridande samarbete och stödja det civila samhället genom bidrag. En mer målinriktad, mindre resurskrävande och diversifierad centraliserad förvaltning är att föredra eftersom det förväntas förbättra förbindelserna med viktiga berörda parter och leda till minskad arbetsbörda överlag.
- När det gäller mekanismen för nödsatser drog man i konsekvensbedömningen slutsatsen att den nuvarande mekanismen helt klart inte tillgodoser behovet av snabbare och effektivare krisinsatser på migrationens och säkerhetens område. En förbättrad mekanism som utvidgas till både ett bredare spektrum av migrations- och säkerhetsrelaterade kriser ansågs vara det bästa alternativet.

I konsekvensbedömningen beaktas resultaten av ett särskilt offentligt samråd på nätet om framtiden för budgeten för inrikes frågor. Samrådet pågick från den 5 januari till den 20 mars 2011 och var öppet för alla berörda parter. Totalt 115 svar kom in från enskilda och på uppdrag av olika organisationer, inklusive åtta principförklaringar. Bidrag till samrådet inkom från alla medlemsstater och från några tredjeländer.

I april 2011 samlade konferensen om en omvärdering av EU:s framtida finansiering på området inrikes frågor (*The future of EU funding for Home Affairs: A fresh look*) viktiga aktörer (medlemsstater, internationella organisationer, organisationer inom det civila samhället etc.) till diskussion kring detta tema. Konferensen var också ett tillfälle att validera resultaten av inventeringen och det offentliga samrådet.

Frågan om EU:s framtida finansiering på området inrikes frågor togs upp och diskuterades med institutionella aktörer vid upprepade tillfällen, bl.a. i samband med ett informellt lunchsamtal under rådets (rättsliga och inrikes frågor) möte den 21 januari 2011, en informell frukost med Europaparlamentets politiska samordnare den 26 januari 2011, vid kommissionsledamot Cecilia Malmströms hearing inför Europaparlamentets Sure-utskott den 10 mars 2011 och i samband med ett utbyte av synpunkter mellan generaldirektören för GD Inrikes frågor och Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter den 17 mars 2011. Särskild expertrådgivning samlades också in genom diskussioner med medlemsstaternas experter inom ramen för den gemensamma kommittén för det allmänna programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar.

Dessa samråd, möten och diskussioner på expertnivå bekräftar att det råder allmän enighet bland berörda aktörer om behovet av att förenkla mekanismerna för tillhandahållande av finansiering och att skapa större flexibilitet, särskilt när det gäller att reagera på nödsituationer. Berörda aktörer stödde idén om att minska antalet finansieringsinstrument till en struktur bestående av två fonder, på villkor att detta verkligen leder till en förenkling. Man

var också överens om att det behövs en flexibel mekanism för nödsituationer, så att EU snabbt och effektivt kan reagera på migrations- och säkerhetsrelaterade kriser. Delad förvaltning med en övergång till flerårig programplanering med uppställande av gemensamma mål på unionsnivå sågs allmänt som lämplig genomförandemetod för alla utgifter på området inrikes frågor, även om icke-statliga organisationer ansåg att man också bör fortsätta med direkt förvaltning. Berörda aktörer stödde också tanken på att ge de byråer som ansvarar för inrikes frågor en viktigare roll, för att därmed främja samarbete och uppnå större synergieffekter.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

Rätten att agera härrör från artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen där följande anges: ”Unionen ska erbjuda sina medborgare ett område med frihet, säkerhet och rättvisa utan inre gränser, där den fria rörligheten för personer garanteras samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring samt förebyggande och bekämpande av brottslighet”.

Denna förordning, som har flera mål som är oupplösligt sammanlänkade med varandra utan att någotdera av dem är sekundärt och indirekt i förhållande till de övriga, bygger på materiella rättsliga grunder i avdelning V i fördraget på området frihet, säkerhet och rättvisa, nämligen artiklarna 78.2, 79.2, 79.4, 82.1, 84 och 87.2. De utgör den rättsliga grunden för unionens åtgärder på området asyl, invandring, hantering av migrationsströmmar, rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i medlemsstaterna, kampen mot olaglig invandring, avvisning, utvisning och återvändande av personer som vistas olagligt, människohandel, straffrättsligt samarbete, brottsbekämpning inklusive kampen mot terrorism, korruption och organiserad brottslighet samt polissamarbete.

De utgör en förenlig rättslig grund med beaktande av Förenade kungarikets, Irlands [och Danmarks] ställning med avseende på de områden de täcker, vilket möjliggör omröstning om denna text i rådet. Eftersom varje rättslig grund omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet är den kombination av rättsliga grunder som valts helt och hållet förenlig med Europaparlamentets rättigheter.

I detta sammanhang hänvisas också till artikel 80 i EUF-fördraget, där det framhålls att en del av denna unionspolitik och dess genomförande ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

Mot bakgrund av ovannämnda beslutsordning innehåller denna förordning gemensamma övergripande bestämmelser för genomförande av asyl- och migrationsfonden och en av beståndsdelarna i fonden för inre säkerhet, nämligen instrumentet för ekonomiskt stöd för polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering.

För de delområden inom politiken för inrikes frågor som omfattas av fonden för inre säkerhet och som har en rättslig grund som är förenlig med det som sägs ovan bör denna förordning bli tillämplig på grundval av en särskild klausul i en av de särskilda förordningarna, nämligen instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar på grundval av artikel 77.2 i EUF-fördraget, eftersom dessa delområden är en utveckling av Schengenregelverket som Förenade kungariket och Irland inte deltar i.

I samband med det gemensamma antagandet av denna förordning och de särskilda förordningarna kommer därför bestämmelserna i denna förordning att bli lika tillämpliga på all EU-finansiering på området inrikes frågor.

Inrikes frågor är allmänt sett ett område där det finns ett uppenbart mervärde i att utnyttja unionens budget.

Unionsåtgärder berättigas av de mål som uppställs i artikel 67 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som anger hur ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ska skapas. Genomförandet av ekonomiskt bistånd i partnerskap med medlemsstaterna genom delad förvaltning är en viktig aspekt av EU-finansieringen på området inrikes frågor. Metoden med delad förvaltning anses lämpa sig för alla politikområden som rör inrikes frågor och har därför utsträckts till området inre säkerhet, där den inte använts tidigare. Centraliserad förvaltning tillämpas fortfarande när det gäller policyinriktad verksamhet.

Vid delad förvaltning kommer övergången från årliga program till fleråriga program som föregås av en politisk dialog inom en strategisk ram på unionsnivå att garantera att de åtgärder som finansieras genom unionens budget tillgodoser enskilda medlemsstaters behov samtidigt som unionens prioriteringar beaktas. I detta förslag fastställs allmänna regler för programplanering, rapportering, ekonomisk förvaltning, kontroller och utvärderingar som krävs för ett korrekt genomförande av unionens finansiering på området inrikes frågor men som där så är möjligt ger medlemsstaterna frihet att själva avgöra hur de vill genomföra dessa regler på nationell nivå. Exempelvis kommer frågan om huruvida utgifter är stödberättigande att avgöras på grundval av nationella regler, utifrån ett begränsat antal gemensamma, enkla principer som anges i denna förordning.

Därmed sker ingripandena på lämplig nivå och unionens roll blir inte större än nödvändigt. Som sägs i översynen av EU:s budget bör "EU-budgeten användas till att finansiera allmänna nyttigheter på EU-nivå eller åtgärder som medlemsstaterna och regionerna inte kan finansiera själva, eller användas där den kan garantera ett bättre resultat".⁴

Detaljerade motiveringar av unionsåtgärder inom olika politikområden som omfattas av denna förordning ingår i motiveringen till de särskilda förordningarna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Kommissionens förslag till flerårig budgetram omfattar ett förslag på 3 869 miljoner euro för asyl- och migrationsfonden och på 4 648 miljoner euro för fonden för inre säkerhet (i löpande priser).

5. VIKTIGASTE INSLAG

Denna förordning innehåller, i egenskap av ny allmän ram för genomförandet av unionens finansiering på området inrikes frågor, allmänna regler för finansiering av utgifter, inklusive regler om partnerskap, programplanering, rapportering, övervakning och utvärdering, de

⁴ Översyn av EU:s budget, KOM(2010) 700, 19.10.2010.

förvaltnings- och kontrollsysteem som ska införas av medlemsstaterna samt om avslutande av räkenskaperna:

- Reglerna för partnerskap, programplanering, övervakning och utvärdering har utformats på grundval av erfarenheterna av de nuvarande fyra fonderna inom det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”.
- Bestämmelserna om förvaltnings- och kontrollsysteem, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaperna och rapportering och avslutande av programmen inspireras av del II i kommissionens förslag till förordning om gemensamma bestämmelser för fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen (nedan kallad *förordningen om GSR-fonden*)⁵ och kommissionens förslag till förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken⁶, samtidigt som kontinuiteten i förhållande till de regler som tillämpas för de nuvarande fyra fonderna säkerställs om det är ändamålsenligt.

Syftet med förordningen är att fastställa villkoren för

- (1) en mer policy- och resultatriktad finansiering, bl.a. genom förstärkt strategisk programplanering,
- (2) en betydande förenkling av mekanismerna för tillhandahållande av finansiering jämfört med nuläget,
- (3) flexiblare ekonomisk förvaltning och genomförande med tanke på behovet av att kunna hantera nya och oförutsedda omständigheter som är typiska för området inrikes frågor,
- (4) en förstärkt övervaknings- och utvärderingsram som garanterar ansvarighet, genomsynlighet och väl underbyggda överväganden kring framtida stöd på området inrikes frågor.

5.1. En policy- och resultatriktad dagordning

För delad förvaltning

- I början av nästa fleråriga budgetram kommer en enda, övergripande politisk dialog om området inrikes frågor att föras med varje medlemsstat om hur den kommer att använda fonderna, dvs. hur varje enskild medlemsstat kommer att bidra till att uppnå målen för området för frihet, säkerhet och rättvisa genom medel från unionens budget. Dessa dialoger kommer att föregås av ett meddelande från kommissionen om de allmänna förväntningarna och ramen för dialogen. I meddelandet kommer kommissionen också att redogöra för sina avsikter när det gäller unionsåtgärder och

⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1083/2006 (KOM(2011) 615 slutlig).

⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken (KOM (2011) 628, s. 3).

ramen för genomförandet (t.ex. vilka olika genomförandemetoder som ska användas).

- Med beaktande av resultatet av den politiska dialogen kommer de program som kommissionen och medlemsstaterna enats om att beskriva utgångsläget och fastställa de mål som medlemsstaterna ska uppnå på detta politikområde samt målen för användningen av EU-finansiering. I de nationella programmen kommer man att identifiera mål och exempel på åtgärder för varje mål. Dessutom kommer en sjuårig finansieringsplan att ange hur de anslagna medlen ska öronmärkas och utbetalas, inom de tak som är tillgängliga. Åtgärder som ska genomföras i och avseende tredjeländer bör inte vara direkt utvecklingsinriktade, och i den politiska dialogen bör man sträva efter fullständig samstämmighet med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik avseende landet eller regionen i fråga.
- Allt kommer att göras för att de nationella programmen ska kunna antas 2014, men det är inte uteslutet att vissa program skulle antas först 2015. För att undvika förlust av åtagandebemyndiganden för 2014 kommer kommissionen därför att ändra sitt förslag till rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 [KOM(2011) 398, 29.6.2011] i syfte att utvidga tillämpningsområdet för bestämmelserna i artikel 7 i nämnda förordning till program som genomförs genom delad förvaltning inom ramen för asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet.
- Medlemsstaterna kommer att rapportera årligen om den ekonomiska förvaltningen och om de resultat som uppnåtts inom ramen för programmen.
- En halvtidsöversyn kommer att göras 2017 där man granskar situationen i varje medlemsstat. I samband med det kan nya resurser tilldelas för perioden 2018–2020.

För direkt och indirekt förvaltning

- De mål som ska uppnås genom de nationella programmen kommer att kompletteras av ”unionsåtgärder” samt en mekanism för snabba insatser i nödsituationer. Unionsåtgärder ska stödja genomförandet av unionens politik genom bidrag och upphandling. Det kommer också att bli fråga om åtgärder i och avseende tredjeländer i enlighet med meddelandet om en flerårig budgetram⁷. Sådana åtgärder ska inte vara direkt utvecklingsinriktade och de ska vid behov komplettera den ekonomiska stöd som ges via EU:s instrument för bistånd till tredjeländer, som förblir den viktigaste finansieringskällan till hjälp för sådana länder att bygga upp relevant kapacitet. Vid genomförandet av sådant stöd kommer man att sträva efter fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik med avseende på landet eller regionen i fråga. Komplementariteten kommer att säkerställas genom bättre samordning med Europeiska utrikestjänsten och kommissionens relevanta avdelningar.
- Unionsåtgärder och nödsatser kan också genomföras av EU-byråer på området inrikes frågor (Cepol, Europol, EASO, Frontex och IT-byrån) om det ligger i EU:s intresse, om åtgärderna är av engångskaraktär och om ett framgångsrikt genomförande är beroende av den berörda byråns operativa och tekniska expertis. Sådana åtgärder kommer att genomföras inom ramen för deras uppdrag, som

⁷ Se fotnot 1.

komplement till deras arbetsprogram och utan att det påverkar deras tjänsteförteckning.

- Tekniskt bistånd kommer på kommissionens initiativ att användas för att stödja medlemsstater och stödmottagare, för att främja ömsesidigt lärande och förbättra kommunikationen (även förmedling utåt av unionens politiska prioriteringar, där så är lämpligt) och utvärdering. Dessa anslag blir också ett stöd för lämpliga kontrollåtgärder i unionen och i tredjeländer när det gäller finansierade åtgärder och för driften av det it-system som används för kommunikation mellan medlemsstaterna och kommissionen vid delad förvaltning.

5.2. Förenkling av mekanismerna för tillhandahållande av finansiering

För delad förvaltning

- Varje medlemsstat ska ha ett enda nationellt program per fond som samlar olika politikområden och som resulterar i stöd från unionens budget för en integrerad migrationspolitik som omfattar integrering, asyl och återvändande med avseende på asyl- och migrationsfonden respektive en samlad strategi för inre säkerhet som omfattar polissamarbete, gränssäkerhet, kampen mot allvarlig gränsöverskridande brottslighet, dokumentförfalskning osv. med avseende på fonden för inre säkerhet.
- Den nya ramen innebär en stor förenkling och minskning av den administrativa bördan jämfört med de nuvarande fyra fonderna, som fungerar både med en flerårig strategi och med årliga program. Det maximala antalet program kommer att vara 26 för asyl- och migrationsfonden (exklusive Danmark, om Förenade kungariket och Irland väljer att vara med) och 27 för fonden för inre säkerhet (samtliga medlemsstater). Dessutom kommer de stater som är anslutna till Schengensamarbetet också att delta i fonden för inre säkerhet när det gäller komponenterna yttre gränser, visering och polissamarbete.
- Få ändringar av de nationella programmen väntas: programmen kommer att inriktas på mål och syften och inte på en uttömmande identifiering av åtgärder. Målet är att det såvitt möjligt, med förbehåll för nya och oförutsedda omständigheter, ska fattas ett beslut per medlemsstat och fond om godkännande av det fleråriga programmet och, vid behov, ett beslut om översyn av programmet i samband med halvtidsöversynen.
- Såsom i fallet med GSR-fonderna bör partnerskapsprincipen genomföras via en övervakningskommitté.
- Varje medlemsstat kommer att inrätta ett enda förvaltnings- och kontrollsystem per fond, med möjlighet att ha ett system som täcker båda fonderna. Med hänsyn tagen till nationella särdrag på det institutionella planet kan medlemsstaterna skapa delegerade myndigheter, till vilka de ansvariga myndigheterna kan delegera vissa uppgifter (inom programplanering och genomförande).
- Huruvida utgifterna är stödberättigande ska avgöras på grundval av nationella regler, utifrån ett begränsat antal gemensamma, enkla principer. Denna metod kan ses som en viktig förenkling när det gäller projektförvaltning på stödmottagarnivå. Med enklare kostnadsberäkning, t.ex. fasta kostnader och schablonbelopp, får medlemsstaterna möjlighet att införa resultatnriktad förvaltning på stödmottagarnivå.

För direkt och indirekt förvaltning

- Ekonomiskt bistånd kommer att finnas tillgängligt i nödsituationer, som definieras i de relevanta bestämmelserna i de särskilda förordningarna. Det är kommissionen som ska fatta beslut om att aktivera mekanismen, också på initiativ av medlemsstaterna, artikel 71-kommittén (kommittén för den inre säkerheten), företrädd av respektive ordförandeskap för Europeiska unionens råd eller andra berörda aktörer som t.ex. internationella organisationer (FN:s flyktingkommissariat, Internationella organisationen för migration etc.) och unionsorgan med ansvar för inrikes frågor.
- Man kommer att använda alla tänkbara medel för att undvika fragmentering genom att koncentrera resurserna på ett begränsat antal mål på unionsnivå och genom att utnyttja sakkunskapen hos nyckelaktörer, där så är lämpligt på grundval av partnerskapsavtal och ramavtal.
- Med tanke på det ekonomiska stödet för utveckling av nya it-system (paketet om ”smarta gränser”) kommer de nuvarande årliga finansieringsbesluten som gör det möjligt för kommissionen att utveckla de centrala delarna att ersättas av en flerårig ram.

5.3. Flexibilitet

För delad förvaltning

- Följderna av halvtidsöversynen beror på situationen i medlemsstaterna. Medlemsstater som anses vara utsatta för ytterligare risker eller som får extra resurser för att genomföra unionsspecifika prioriteringar skulle uppmanas att se över beloppen i sin finansieringsplan och vid behov komplettera sitt program.
- Finansiell flexibilitet är en oskiljaktig del av det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och av kommissionens förslag till förordning om flerårig budgetram för 2014–2020. och återspeglas också i förslaget till översyn av budgetförordningen och till tillämpningsföreskrifter för den förordningen. Finansiell flexibilitet kommer därför framför allt att förverkligas genom de olika mekanismer som anges i dessa förslag, och det erinras om att viktiga etapper i genomförandet är den fleråriga budgetplanering och dess årliga uppdatering, de årliga budgetanslagen och det årliga genomförandet av budgeten.
- I de särskilda förordningarna anges de belopp som kommer att anslås för de nationella programmen, unionsåtgärder och annan verksamhet. Enligt denna förordning och de särskilda förordningarna ska kommissionen, genom delegerade akter, dock kunna ändra vissa belopp för att garantera att unionens budget används optimalt.

För direkt och indirekt förvaltning

- De årliga anslagen för unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer och, inom vissa årliga tak, tekniskt bistånd på kommissionens initiativ, betraktas som ett enda ramanslag. Detta ger maximal flexibilitet att från ett budgetår till ett annat besluta hur resurserna ska fördelas med hänsyn till specifika behov.

- Unionsåtgärder definieras mycket brett för att ge kommissionen alla de verktyg den behöver för att kunna sköta sina uppgifter på lagstiftningens och den politiska samordningens område.
 - De är inriktade på gränsöverskridande aspekter (samarbete, jämförande analys, nätverk), som kräver att medlemsstaterna vidtar samordnade åtgärder och aktivt uppmuntrar dem och andra aktörer att gemensamt vidta åtgärder som förstärker varandra och som befäster samarbetet inom unionen och medför ömsesidigt lärande och innovation.
 - De möjliggör också åtgärder som inte är gränsöverskridande men som är av särskilt intresse för hela unionen när det gäller att utveckla politik på dessa områden.
 - De kan omfatta åtgärder i och avseende tredjeländer.
 - Enligt de särskilda förordningarna ska åtgärderna genomföras med avseende på all den politik och alla de mål som fonderna stöder, även finansiering av policyrelaterade aspekter av fondernas verksamhet. När det gäller gräns- och viseringsdelen av fonden för inre säkerhet skulle detta kunna omfatta genomförandet av utvärderings- och övervakningsmekanismen för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket.
- De särskilda förordningarna stöder således införandet av gränsöverskridande nätverk och nätverk inom det civila samhället (särskilt för asyl- och migrationsfonden) och testning och validering av forskning, t.ex. projekt inom tillämpad forskning för att överbrygga klyftan mellan Horisont 2020-programmet och operativ användning (särskilt för fonden för inre säkerhet).

5.4. En enhetlig och effektiv ram för rapportering, övervakning och utvärdering

För delad förvaltning

- Medlemsstaterna kommer att rapportera årligen om genomförandet av det fleråriga programmet, som en integrerad del av avslutandet av räkenskaperna. Som underlag för halvtidsöversynen kommer de 2017 att uppmanas att lämna ytterligare upplysningar om vilka framsteg som gjorts med att uppnå dessa mål. Ett liknande förfarande kommer att genomföras 2019 för att vid behov möjliggöra anpassningar under det sista budgetåret (2020).
- Till stöd för utvecklandet av en utvärderingsbaserad kultur på området inrikes frågor kommer fonderna att ha en gemensam ram för övervakning och utvärdering med breda policyrelaterade indikatorer som betonar den resultatnriktade ansatsen för fonderna och den viktiga roll de skulle kunna spela i den policymix där målet är att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Dessa indikatorer avser den effekt som fonderna skulle kunna ha: utvecklandet av en gemensam kultur på gränssäkerhetens, polissamarbetets och krishanteringens område, effektiv hantering av migrationsströmmarna till unionen, rättvis och lika behandling av tredjelandsmedborgare, solidaritet och samarbete mellan medlemsstater vid hanteringen av frågor som rör migration och inre säkerhet och en gemensam unionsstrategi såväl på migrationens som säkerhetens område gentemot tredjeländer.

- För att säkerställa korrekt tillämpning av utvärderingsprinciperna och med beaktande av de praktiska erfarenheterna av utvärderingar i medlemsstaterna inom ramen för den nuvarande EU-finansieringen på området inrikes frågor kommer kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att med hjälp av genomförandeåtgärder utveckla en gemensam ram för övervakning och utvärdering, bl.a. genom att fastställa mallar och gemensamma utfalls- och resultatindikatorer.
- Alla åtgärder kommer att fastställas i början av programperioden, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa rapporterings- och utvärderingssystem på grundval av överenskomna krav och principer.
- För att minska den administrativa bördan och skapa synergi mellan rapportering och utvärdering kommer den information som behövs för utvärderingsrapporterna att byggas på och kompletteras den information som medlemsstaterna lämnar i sina årliga rapporter om genomförandet av de nationella programmen.
- En preliminär utvärderingsrapport ska lämnas in 2018 och den bör utgöra underlag för reflektionerna kring följande programperiod.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 79.2, 79.4, 82.1, 84 och 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁸,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionens politik på området inrikes frågor är att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa: ett område utan inre gränser som människor fritt kan resa in i, bo och arbeta i med full tilltro till att deras rättigheter respekteras och säkerhet garanteras, med beaktande av gemensamma utmaningar såsom behovet av att utarbeta en heltäckande invandringspolitik för EU som främjar konkurrenskraft och social sammanhållning i unionen, skapa ett gemensamt europeiskt asylsystem samt förebygga och bekämpa hoten om allvarlig och organiserad brottslighet, it-brottslighet och terrorism.
- (2) unionsfinansieringen till stöd för utveckling av detta område bör vara ett konkret tecken på den solidaritet och ansvarsfördelning som är nödvändig för att möta gemensamma utmaningar.
- (3) En gemensam ram ska garantera nödvändig konsekvens och förenkling och ett enhetligt genomförande av finansieringen inom de berörda politikområdena.

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

- (4) Genom en gemensam ram bör principer för stöd samt medlemsstaternas och kommissionens ansvar fastställas när det gäller att tillämpa dessa principer.
- (5) Denna EU-finansiering skulle bli effektivare och mer målinriktad om medfinansieringen av stödberättigande åtgärder grundas på ett strategiskt flerårigt program som utarbetas av varje medlemsstat i samråd med kommissionen.
- (6) Åtgärder i och avseende tredjeländer för vilka stöd beviljas genom de särskilda förordningarna bör vidtas i samverkan och samklang med andra åtgärder utanför unionen för vilka stöd beviljas genom unionsinstrument för bistånd till tredjeländer, såväl geografiska som tematiska instrument. Vid genomförandet av dessa åtgärder eftersträvas framför allt fullständig överensstämmelse med principerna och de allmänna målen för de av unionens yttre åtgärder och utrikespolitik som rör landet eller regionen i fråga. De bör inte syfta till att stödja åtgärder som är direkt utvecklingsinriktade och de bör vid behov komplettera den finansiella stöd som ges genom instrument för bistånd till tredjeländer. Samstämmighet kommer också att säkerställas med unionens humanitära politik, i synnerhet när det gäller genomförandet av bistånd vid nödsituationer.
- (7) Yttre åtgärder bör vara enhetliga och konsekventa enligt artikel 18.4 i EU-fördraget.
- (8) Innan fleråriga program utarbetas som ett sätt att uppnå målen för denna unionsfinansiering bör medlemsstaterna och kommissionen bedriva en dialog och därmed skapa en sammanhängande strategi för varje enskild medlemsstat.
- (9) Strategin bör bli föremål för en halvtidsutvärdering för att garantera en lämplig finansiering under perioden 2018–2020.
- (10) Medlemsstaterna bör upprätta ett partnerskap med de berörda myndigheterna och organen för att utarbeta, genomföra och övervaka sina nationella program under hela flerårsperioden. Medlemsstaterna bör inrätta övervakningskommittéer som ska övervaka de nationella programmen och hjälpa dem att övervaka genomförandet och de framsteg som gjorts för att uppnå målen.
- (11) Huruvida utgifter är stödberättigande enligt de nationella programmen bör fastställas i nationell lagstiftning, på grundval av gemensamma principer. Den första och sista dagen för stödberättigande utgifter bör fastställas på ett sätt som ger enhetliga och rättvisa regler som är tillämpliga på de nationella programmen.
- (12) Tekniskt bistånd bör göra det möjligt för medlemsstaterna att stödja genomförandet av sina nationella program och bistå stödmottagarna så att de kan fullgöra sina skyldigheter och följa unionslagstiftningen.
- (13) För att säkerställa en ändamålsenlig ram för snabbt tillhandahållande av bistånd vid nödsituationer bör denna förordning möjliggöra stöd till åtgärder för vilka utgifterna uppstod innan ansökan om sådant bistånd lämnades in, i enlighet med den bestämmelse i budgetförordningen¹⁰ som medger sådan flexibilitet i väl motiverade undantagsfall.

¹⁰ Treårsöversynen av budgetförordningen: kommissionens förslag KOM (2010) 0260.

- (14) Under hela utgiftscykeln bör Europeiska unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som gör det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt, och att fastställa påföljder vid behov.
- (15) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem och kvaliteten i genomförandet. Därför är det nödvändigt att fastställa generella principer och nödvändiga funktioner som dessa system bör uppfylla.
- (16) För att se till att medlemsstaternas nationella program genomförs effektivt och korrekt bör deras skyldigheter när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem, förebyggande, upptäckande och korrigerande av oriktigheter och överträdelser av unionslagstiftningen fastställas.
- (17) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna bör medlemsstaterna, genom sina förvaltnings- och kontrollsystem, ha huvudansvaret för genomförande och kontroll av de nationella programmen.
- (18) Endast ansvariga myndigheter som har ackrediterats av medlemsstaterna erbjuder rimliga garantier för att de nödvändiga kontrollerna har utförts innan stöd beviljas från unionens budget till stödmottagarna. Det bör därför uttryckligen föreskrivas att endast utgifter som betalas av ackrediterade ansvariga myndigheter kan ersättas ur unionens budget.
- (19) Man bör fastställa kommissionens befogenheter och skyldigheter att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen verkligen fungerar och att ålägga medlemsstaterna att vidta åtgärder.
- (20) Unionens budgetåtaganden bör verkställas årligen. För att programförvaltningen ska fungera effektivt bör gemensamma regler fastställas för utbetalning av det årliga saldot och av slutsaldot.
- (21) Utbetalningen av förfinansieringen vid programmets start säkerställer att medlemsstaterna har tillräckliga medel för att stödja stödmottagarna i genomförandet av programmen när programmen väl har godkänts. Därför bör det föreskrivas vilka belopp som bör betalas ut som inledande förfinansiering. Den inledande förfinansieringen bör regleras i sin helhet vid avslutandet av programmet.
- (22) I samband med treårsöversynen av budgetförordningen¹¹ införs ändringar i principerna för delad förvaltning som måste beaktas.
- (23) För att förstärka redovisningsskyldigheten för utgifter som medfinansieras genom unionsbudgeten under ett givet år bör en lämplig ram skapas för det årliga avslutandet av räkenskaperna. Inom denna ram bör den ansvariga myndigheten för ett nationellt program lämna en förvaltningsförklaring till kommissionen, åtföljd av årsräkenskaperna, en sammanfattande rapport och ett oberoende revisionsuttalande med kontrollrapport.

¹¹ Treårsöversynen av budgetförordningen: kommissionens förslag KOM (2010) 0260.

- (24) Till stöd för den försäkran som ligger till grund för det årliga avslutandet av räkenskaperna i hela unionen bör gemensamma bestämmelser fastställas om karaktären hos och omfattningen av de kontroller som medlemsstaterna ska utföra.
- (25) För att slå vakt om en sund ekonomisk förvaltning av unionens medel kan det bli nödvändigt för kommissionen att göra finansiella korrigeringar. För att det ska råda rättssäkerhet för medlemsstaterna är det viktigt att fastställa under vilka omständigheter överträdelser av tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning kan leda till att kommissionen genomför finansiella korrigeringar. För att säkerställa att de finansiella korrigeringar som kommissionen kan ålägga medlemsstaterna rör skyddet av unionens ekonomiska intressen bör de endast avse fall där överträdelser av unionsrätten eller nationell rätt direkt eller indirekt rör stödberättigande, korrekthet, förvaltning och kontroll av åtgärderna och motsvarande utgifter. För att de finansiella korrigeringarna ska vara proportionella är det viktigt att kommissionen tar hänsyn till vilken typ av överträdelser det gäller och hur allvarliga de är när den bestämmer korrigeringsbeloppen. I detta hänseende bör man fastställa kriterierna för kommissionens tillämpning av finansiella korrigeringar och det förfarande som kan leda till ett beslut om finansiell korrigering.
- (26) För att fastställa det finansiella förhållandet mellan de ansvariga myndigheterna och unionens budget bör kommissionen avsluta räkenskaperna för dessa myndigheter årligen. Beslutet om avslutande av de berörda räkenskaperna bör omfatta kontroll av att de är fullständiga, exakta och sanningsenliga, men inte huruvida utgifterna överensstämmer med unionslagstiftningen.
- (27) Det är viktigt att kommissionen, som enligt artikel 17 i fördraget om Europeiska unionen har ansvar för unionslagstiftningens tillämpning, avgör huruvida de utgifter som medlemsstaterna betalat är förenliga med unionslagstiftningen. Medlemsstaterna bör ges rätt att motivera sina beslut om utbetalningar. För att ge medlemsstaterna rättsliga och ekonomiska garantier när det gäller gjorda betalningar bör det fastställas en längsta tidsfrist inom vilken kommissionen kan avgöra om bristande efterlevnad ska medföra ekonomiska följder.
- (28) För att uppmuntra budgetdisciplin bör det anges hur en del av budgetåtagandena för ett nationellt program kan dras tillbaka, särskilt om ett belopp kan undantas från tillbakadragandet, t.ex. när förseningar i genomförandet beror på ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan eller på force majeure.
- (29) För att de allmänna reglerna om tillbakadragande av åtaganden ska tillämpas korrekt bör reglerna i detalj beskriva hur tidsfristerna för tillbakadragande fastställs och hur beloppen beräknas.
- (30) Det är viktigt att göra allmänheten uppmärksam på vilka resultat som uppnås genom unionsfinansiering. Medborgarna har rätt att veta hur unionens medel används. Ansvaret för att lämpliga uppgifter kommuniceras till allmänheten bör vila på de ansvariga myndigheterna och stödmottagarna. För att göra kommunikationen med den breda allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan kommunikationsåtgärder på kommissionens initiativ, bör de budgetmedel som anslås för kommunikationsåtgärder i enlighet med denna unionsfinansiering också bidra till att täcka information om Europeiska unionens politiska prioriteringar i den mån de berör de allmänna målen i denna unionsfinansiering.

- (31) För att säkerställa en bred spridning av information om denna unionsfinansiering och för att informera potentiella stödmottagare om stödmöjligheter, bör närmare bestämmelser om information och kommunikation samt vissa tekniska egenskaper hos sådana åtgärder fastställas på grundval av denna förordning, och varje medlemsstat bör skapa en webbplats eller webbportal med nödvändig information.
- (32) Hur effektiva de understödda åtgärderna blir beror också på hur resultaten utvärderas och sprids. Man bör formellt fastställa medlemsstaternas och kommissionens ansvar i detta avseende samt metoden som garanterar utvärderingens tillförlitlighet och den tillhörande informationens kvalitet.
- (33) För att ändra bestämmelserna i denna förordning om de gemensamma principerna för utgifternas stödberättigande bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt, i god tid och på rätt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (34) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹².
- (35) Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeaakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller tillhandahållandet av information till kommissionen, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeaakter som avser standardblanketterna för tillhandahållande av information till kommissionen, eftersom de är rent tekniska till sin natur.
- (36) Eftersom målet med denna förordning, dvs. att fastställa allmänna bestämmelser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel sträcker sig denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i detta protokoll, deltar inte dessa medlemsstater i antagandet av denna förordning, som därför varken är bindande för eller tillämpligt i dessa medlemsstater. [ELLER] *[I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket och Irland meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.]*

¹² EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (37) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs allmänna regler för genomförande av de särskilda förordningarna med avseende på

- (a) finansieringen av utgifter,
- (b) partnerskap, programplanering, rapportering, övervakning och utvärdering,
- (c) de förvaltnings- och kontrollsystem som medlemsstaterna ska införa,
- (d) räkenskapsavslutningen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *särskilda förordningar*:
 - förordning ../2012/EU [om inrättande av asyl- och migrationsfonden för perioden 2014–2020],
 - förordning .../2012/EU [om inrättande, inom ramen för fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, och
 - eventuella andra förordningar med föreskrifter om tillämpningen av denna förordning.
- (b) *programplanering*: processen att i flera steg organisera, fatta beslut och tilldela finansiering för att unionen och medlemsstaterna i ett flerårigt perspektiv ska genomföra gemensamma åtgärder för att uppnå målen för de särskilda förordningarna,

- (c) *åtgärd*: ett projekt eller en grupp av projekt som valts ut av den ansvariga myndigheten för det berörda nationella programmet eller under dess ansvar, som bidrar till de allmänna och specifika mål som de särskilda förordningarna syftar till,
- (d) *unionsåtgärd*: en gränsöverskridande åtgärd eller en åtgärd av synnerligt intresse för unionen enligt definitionen i de särskilda förordningarna,
- (e) *projekt*: de särskilda praktiska medel som en mottagare av unionens bidrag använder för att genomföra en åtgärd helt eller delvis,
- (f) *bistånd vid nödsituationer*: ett projekt eller en grupp av projekt för hantering av en nödsituation enligt definitionen i de särskilda förordningarna,
- (g) *stödmottagare*: mottagaren av ett bidrag från unionen inom ramen för ett projekt; det kan antingen röra sig om ett offentligt eller ett privat organ, en internationell organisation, Röda korset (ICRC) eller Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen.

KAPITEL II

PRINCIPER FÖR STÖD

Artikel 3

Allmänna principer

1. De särskilda förordningarna ska genom nationella program, unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala insatser, i syfte att nå unionens mål.
2. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att det stöd som ges på grundval av de särskilda förordningarna och av medlemsstaterna är förenligt med Europeiska unionens verksamhet, politik och prioriteringar och att det kompletterar Europeiska unionens övriga instrument.
3. Stödet enligt de särskilda förordningarna ska genomföras i nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.
4. Kommissionen och medlemsstaterna, tillsammans med Europeiska utrikestjänsten när det gäller åtgärder i och avseende tredjeländer, ska i enlighet med sina respektive ansvarsområden säkra samordningen mellan denna förordning och de särskilda förordningarna och med unionens övriga politikområden och instrument, även när det gäller unionens yttre åtgärder.
5. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillämpa principen om sund ekonomisk förvaltning i enlighet med artikel [26] i budgetförordningen.

6. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som ges enligt de särskilda förordningarna fungerar effektivt, framför allt genom övervakning, rapportering och utvärdering.
7. Kommissionen och medlemsstaterna ska utföra sina respektive uppgifter när det gäller denna förordning och de särskilda förordningarna med målet att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.

Artikel 4

Förenlighet med unionslagstiftning och nationell lagstiftning

Åtgärder som finansieras genom de särskilda förordningarna ska vara förenliga med tillämplig unionslagstiftning och med nationell lagstiftning.

Artikel 5

Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska agera för att skydda Europeiska unionens ekonomiska intressen mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt de särskilda förordningarna genom att vidta förebyggande åtgärder, utföra effektiva kontroller och – om oriktigheter upptäckts – återkräva felaktigt utbetalda medel, samt vid behov fastställa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.
2. Medlemsstaterna ska förebygga, spåra och korrigera oriktigheter och återkräva belopp som betalats ut på felaktiga grunder, tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. De ska informera kommissionen om dessa oriktigheter och hålla den underrättad om hur administrativa och rättsliga förfaranden fortskrider.
3. Om belopp som betalats ut på felaktiga grunder till en stödmottagare inte kan återkrävas och detta beror på fel eller försummelse från medlemsstatens sida, ska medlemsstaten vara skyldig att återbetala de förlorade beloppen till unionens allmänna budget.
4. Medlemsstaterna ska erbjuda effektivt skydd mot bedrägeri, i synnerhet när det gäller områden med högre risknivå; skyddsåtgärderna ska vara avskräckande, verkningsfulla och proportionella.
5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 54 vad avser medlemsstaternas skyldigheter enligt punkt 4.
6. Kommissionen, dess företrädare och revisionsrätten ska ha rätt att granska stödjande handlingar och utföra kontroller på plats hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som mottagit medel från unionen.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96, utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av EU-finansiering, i syfte att

utröna om bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som finansieras med EU-medel påverkats av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadat Europeiska unionens ekonomiska intressen.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra stycket ska rätten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i sådana samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och andra avtal som ingås med tillämpning av den här förordningen och de särskilda förordningarna.

Artikel 6

Programplanering

Målen för de särskilda förordningarna ska eftersträvas inom ramen för den fleråriga programperioden (2014–2013), med en halvtidsöversyn i enlighet med artikel 15.

KAPITEL III

BUDGETRAM FÖR UNIONSÅTGÄRDER, BISTÅND VID NÖDSITUATIONER OCH TEKNISKT BISTÅND

Artikel 7

Ram för genomförande

1. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ.
2. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta arbetsprogrammet för unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.3.
3. Kommissionen kan separat anta ett arbetsprogram för bistånd vid nödsituationer för att säkerställa att resurser finns snabbt tillgängliga.
4. Unionsåtgärder, bistånd vid nödsituationer och tekniskt bistånd på kommissionens initiativ kan genomföras
 - direkt, av kommissionen eller via genomförandeorgan,
 - indirekt, inte av medlemsstater utan av enheter eller personer i enlighet med artikel [57] i budgetförordningen.

Artikel 8

Bistånd vid nödsituationer

1. Kommissionen kan besluta att ge bistånd i sådana nödsituationer som definieras i de särskilda förordningarna.
2. Biståndet vid nödsituationer kan uppgå till 100 % av de stödberättigande utgifterna, inom ramen för tillgängliga resurser.
3. Det kan bestå av bistånd i medlemsstaterna och i tredjeländer enligt de mål och åtgärder som definieras i de särskilda förordningarna.
4. Bistånd vid nödsituationer får användas för utgifter som uppkommit innan ansökan om stöd eller begäran om bistånd lämnades in, om det är nödvändigt för att åtgärden ska kunna genomföras.

Artikel 9

Unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer i eller avseende tredjeländer

1. Kommissionen kan besluta att finansiera unionsåtgärder och bistånd vid nödsituationer i eller avseende tredjeländer i enlighet med de mål och åtgärder som definieras i de särskilda förordningarna.
2. När sådana åtgärder genomförs direkt ska följande enheter tillåtas lämna in ansökningar:
 - (a) medlemsstater,
 - (b) tredjeländer,
 - (c) gemensamma organ som inrättats av tredjeländerna och unionen eller av medlemsstaterna,
 - (d) internationella organisationer, inbegripet regionala organisationer, samt organ, kontor och uppdrag inom ramen för FN-systemet, internationella finansiella institut, utvecklingsbanker och institutioner med internationell jurisdiktion, i den mån de bidrar till uppnåendet av målen för de särskilda förordningarna i fråga,
 - (e) Internationella rödakorskommittén (ICRC) och Internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen,
 - (f) Icke-statliga organisationer som är etablerade och registrerade i EU och i de länder som har åtagit sig att delta i genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Artikel 10

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

1. På kommissionens initiativ eller på dess vägnar får de särskilda förordningarna stödja de åtgärder för förberedelse, övervakning, administrativt och tekniskt bistånd, utvärdering, revision och kontroll som krävs för genomförandet av den här förordningen och de särskilda förordningarna.
2. Dessa åtgärder kan omfatta, men är inte begränsade till följande stödformer:
 - (a) Stöd till projektens utformning och bedömning.
 - (b) Stöd till förstärkning av den institutionella och administrativa kapaciteten för effektiv förvaltning av den här förordningen och de särskilda förordningarna.
 - (c) Åtgärder som rör analys, förvaltning, övervakning, informationsutbyte och genomförande av den här förordningen och de särskilda förordningarna, liksom åtgärder rörande genomförandet av kontrollsystemen samt tekniskt och administrativt bistånd.
 - (d) Utvärderingar, expertutlåtanden, statistik och studier, även av allmän art, som hänför sig till tillämpningen av de särskilda förordningarna.
 - (e) Åtgärder för att sprida information, stödja nätverksarbete, utföra kommunikationsinsatser, öka medvetenheten och främja samarbete och erfarenhetsutbyte, även med tredjeländer. För att göra kommunikationen med den breda allmänheten effektivare och stärka synergieffekterna mellan de kommunikationsåtgärder som vidtas på kommissionens initiativ, ska de medel som anslås för kommunikationsåtgärder enligt denna förordning också bidra till spridning av information om Europeiska unionens politiska prioriteringar förutsatt att dessa avser de allmänna målen i denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - (f) Inrättande, drift och samkörning av datasystem för förvaltning, övervakning, revision, kontroll och utvärdering.
 - (g) Utarbetande av en gemensam ram för utvärdering och övervakning samt av system för indikatorer, i förekommande fall med beaktande av nationella indikatorer.
 - (h) Åtgärder för att förbättra utvärderingsmetoderna och informationsutbytet om utvärderingspraxis.
 - (i) Konferenser, seminarier, workshoppar och andra gemensamma informations- och utbildningsåtgärder avsedda för utsedda myndigheter och stödmottagare om tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - (j) Insatser rörande revision.
3. Dessa åtgärder kan gälla både de tidigare och de senare budgetramarna.

KAPITEL IV

NATIONELLA PROGRAM

AVSNITT 1

PROGRAMPLANERING OCH GENOMFÖRANDERAM

Artikel 11

Insatser enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

1. Medlemsstaterna och de myndigheter som medlemsstaterna utsett i detta syfte (utsedda myndigheter) ska ansvara för genomförandet av programmen och utföra sina uppgifter enligt denna förordning och de särskilda förordningarna på lämplig nivå, i överensstämmelse med medlemsstaternas institutionella, rättsliga och finansiella ram samt med denna förordning och de särskilda förordningarna.
2. Bestämmelserna för genomförandet och användningen av det stöd som ges på grundval av de särskilda förordningarna, särskilt de ekonomiska och administrativa medel som krävs när det gäller rapportering, utvärdering, förvaltning och kontroll, ska stå i proportion till det stöd som anslagits.

Artikel 12

Partnerskap

1. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina egna nationella regler och rutiner, upprätta ett partnerskap med de berörda myndigheterna och organen i syfte att utarbeta och genomföra nationella program.

Sådana myndigheter och organ ska inbegripa behöriga regionala och lokala myndigheter samt behöriga myndigheter i städerna och andra offentliga myndigheter samt, vid behov, internationella organisationer och organ som företräder det civila samhället, exempelvis icke-statliga organisationer eller arbetsmarknadens parter.
2. Partnerskapet ska genomföras i full överensstämmelse med respektive partnerkategoris institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.
3. Partnerna ska delta i utformningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av de nationella programmen.
4. Varje medlemsstat ska inrätta en övervakningskommitté till stöd för genomförandet av de nationella programmen.
5. Kommissionen kan delta i övervakningskommitténs arbete i egenskap av rådgivare.

Artikel 13

Politisk dialog

1. Inför programperioden ska kommissionen föra en politisk dialog med varje medlemsstat om de nationella behoven och hur unionsbudgeten kan bidra till uppfyllandet av dessa krav, med hänsyn tagen till utgångsläget i den berörda medlemsstaten och målen för de särskilda förordningarna. Den politiska dialogen ska konkretiseras i godkända protokoll eller en skriftväxling som ska kartlägga den berörda medlemsstatens särskilda behov och prioriteringar och tjäna som ram för utarbetandet av de nationella programmen.

Åtgärder som ska genomföras i och avseende tredjeländer ska inte vara direkt utvecklingsinriktade, och den politiska dialogen ska eftersträva fullständig samstämmighet med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik vad gäller det land eller den region som berörs.

2. I samband med granskningen av en betalningsansökan enligt artikel 39 och den genomföranderapport som avses i artikel 49 ska den berörda medlemsstaten och kommissionen granska vilka framsteg som gjorts när det gäller genomförandet av det nationella programmet, med hänsyn tagen till slutsatserna av den politiska dialogen.

Artikel 14

Utarbetande och godkännande av nationella program

1. Varje medlemsstat ska, på grundval av slutsatserna av den politiska dialogen enligt artikel 13.1, föreslå ett nationellt program i enlighet med de särskilda förordningarna.
2. Varje föreslaget nationellt program ska täcka de budgetår som omfattas av perioden 1 januari 2010–31 december 2020 och innehålla följande:
 - (a) En beskrivning av utgångsläget i medlemsstaten.
 - (b) En analys av de krav som gäller i medlemsstaten och de nationella mål som utformats för att tillmötesgå dessa krav under den period som programmet omfattar.
 - (c) En lämplig strategi för att kartlägga vilka mål som ska eftersträvas med stödet från unionens budget, med målsättningar för hur de ska nås, en preliminär tidsplan och exempel på planerade åtgärder för att nå dessa mål.
 - (d) Mekanismer som garanterar samordning mellan de instrument som införs genom de särskilda förordningarna och de som införs genom andra unionsinstrument och nationella instrument.
 - (e) Information om den övervaknings- och utvärderingsram som ska införas och om de indikatorer som ska användas för att mäta vilka framsteg som gjorts när det gäller att nå de eftersträlvade målen jämfört med utgångsläget i medlemsstaten.

- (f) Arrangemang för att säkerställa att stödet från unionens budget genomförs effektivt och ändamålsenligt, vilket omfattar den planerade användningen av tekniskt bistånd och den metod som valts för att genomföra partnerskapsprincipen enligt artikel 12.
 - (g) En vägledande finansieringsplan indelad efter varje budgetår som perioden omfattar.
 - (h) De mekanismer och metoder som ska användas för att ge publicitet åt det nationella programmet.
 - (i) Genomförandebestämmelserna för det nationella programmet, med uppgift om de utsedda myndigheterna.
3. Medlemsstaterna ska översända de föreslagna nationella programmen till kommissionen inom tre månader efter det att den politiska dialogen enligt artikel 31.1 har avslutats.
4. De nationella programmen ska utarbetas efter den mall som antagits av kommissionen. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 55.2.
5. Innan kommissionen godkänner ett förslaget nationellt program ska den undersöka
- (a) om programmet är förenligt med målen i de särskilda förordningarna och slutsatserna av den politiska dialog som avses i artikel 13.1,
 - (b) om målen, indikatorerna, tidsplanerna och exemplen på åtgärder i det föreslagna programmet är relevanta mot bakgrund av den strategi som föreslås,
 - (c) om de genomförandebestämmelser som avses i punkt 2 i är relevanta mot bakgrund av de åtgärder som planeras,
 - (d) om det föreslagna programmet är förenligt med unionslagstiftningen,
 - (e) om det är fråga om stöd som kompletterar stöd från andra unionsfonder, t.ex. Europeiska socialfonden,
 - (f) om det råder överensstämmelse med principerna och målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik avseende landet eller regionen i fråga, såvida det rör sig om mål och exempel på åtgärder i eller avseende tredjeländer inom ramen för en särskild förordning.
6. Kommissionen ska framföra sina synpunkter inom tre månader efter det att det föreslagna programmet lämnats in. Om kommissionen anser att ett förslag till nationellt program är oförenligt med de särskilda förordningarna, otillräckligt med tanke på den strategi som tillämpas eller oförenligt med unionslagstiftningen ska den uppmana den berörda medlemsstaten att lämna alla ytterligare upplysningar som behövs och om nödvändigt revidera förslaget till nationellt program. Medlemsstaten ska förse kommissionen med alla ytterligare upplysningar som behövs och om nödvändigt revidera förslaget till nationellt program.

7. Kommissionen ska med en genomförandeakt godkänna varje nationellt program inom sex månader efter det att det lämnats in av medlemsstaten, under förutsättning att kommissionens synpunkter beaktats på ett tillfredsställande sätt.
8. I ljuset av nya eller oförutsedda omständigheter kan ett godkänt nationellt program på kommissionens eller den berörda medlemsstatens initiativ granskas på nytt och om nödvändigt ändras för resten av programperioden.

Artikel 15

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen och varje medlemsstat ska granska situationen på nytt 2017 med hänsyn tagen till utvecklingen på unionens olika politikområden och i den berörda medlemsstaten.
2. På grundval av denna nya granskning kan medlemsstaterna ändra sina nationella program. De nationella programmen ska ändras för de medlemsstater som kommer att få tilläggsanslag i enlighet med de särskilda förordningarna.
3. Bestämmelserna i artikel 14 om utarbetande och godkännande av nationella program ska med nödvändiga ändringar även gälla utarbetande och godkännande av de ändrade nationella programmen.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter tilldela medlemsstater de resurser för nationella program som är tillgängliga inom ramen för den halvtidsöversyn som gjorts enligt de särskilda förordningarna. Efter avslutad halvtidsöversyn ska kommissionen förelägga Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén en rapport om halvtidsöversynen, som genomförts i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och de särskilda förordningarna.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Det ekonomiska stödet inom de nationella programmen ska ges i form av bidrag.
2. De åtgärder som stöds inom ramen för de nationella programmen ska medfinansieras från offentliga eller privata källor, ska genomföras utan vinstsyfte och får inte finansieras från andra källor i unionens budget.
3. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.
4. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % om det rör sig om särskilda åtgärder eller strategiska prioriteringar som definieras i de särskilda förordningarna.
5. Bidraget från unionens budget kan också höjas till 90 % i väl motiverade fall, särskilt om projektet i fråga annars inte skulle ha genomförts och målen för det nationella programmet inte skulle ha nåtts.

Artikel 17

Allmänna principer för stödberättigande

1. Huruvida utgifter är stödberättigande ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i denna förordning eller de särskilda förordningarna.
2. I enlighet med de särskilda förordningarna måste utgifter för att vara stödberättigande uppfylla följande krav:
 - (a) De ska omfattas av de särskilda förordningarna och målen för dessa.
 - (b) De ska vara nödvändiga för genomförandet av de verksamheter som det berörda projektet omfattar.
 - (c) De ska vara skäligen och följa principerna för sund ekonomisk förvaltning, särskilt de som gäller prisvärdhet och kostnadseffektivitet.
3. Utgifterna ska berättiga till stöd enligt de särskilda förordningarna om
 - stödmottagaren har ådragit sig och betalat dem mellan den 1 januari 2014 och den 31 december 2022, och
 - de faktiskt har betalats av den ackrediterade ansvariga myndigheten mellan den 1 januari 2014 och den 30 juni 2023.
4. Utgifter som ingår i betalningsansökningar från stödmottagaren till den ansvariga myndigheten ska styrkas med fakturor eller redovisningshandlingar med likvärdigt bevisvärde, utom i fråga om stödformer enligt artikel 18.1 b, c och d. När det gäller sådana stödformer ska, genom undantag från punkt 3, de belopp som omfattas av betalningsansökan vara den kostnad som den ansvariga myndigheten ersätter stödmottagaren för.
5. Nettoinkomst som direkt genererats av ett projekt medan det pågår och som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av projektet ska dras av från de stödberättigande utgifterna för projektet i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren.

Artikel 18

Stödberättigande utgifter

1. Stödberättigande utgifter kan ersättas på följande sätt:
 - (a) Återbetalning av stödberättigande kostnader som mottagaren faktiskt ådragit sig och betalat, tillsammans med avskrivningar, där så är tillämpligt.
 - (b) Standardiserade skalor av enhetskostnader.
 - (c) Klumpsummor.

- (d) Finansiering till schablonsats som bestäms genom tillämpning av en procentsats på en eller flera definierade kostnadskategorier.
2. De alternativ som anges i punkt 1 får kombineras om vart och ett omfattar olika kostnadskategorier eller om de används för olika projekt som ingår i en åtgärd eller för successiva etapper i en åtgärd.
 3. Om ett projekt genomförs enbart genom upphandling av arbete, varor eller tjänster, ska endast punkt 1 a gälla.
 4. De belopp som anges i punkt 1 b, c och d ska fastställas på förhand på ett av följande sätt:
 - (a) En rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod baserad på
 - a) statistiska uppgifter eller annan objektiv information, eller
 - ii) kontrollerade äldre uppgifter för enskilda stödmottagare eller tillämpning av deras normala rutiner för kostnadsredovisning.
 - (b) Metoder och motsvarande standardskalor för enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser som tillämpas i unionens program för liknande typer av åtgärder eller projekt och stödmottagare.
 - (c) Metoder och motsvarande standardskalor för enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för liknande typer av åtgärder eller projekt och stödmottagare.
 5. I det dokument där stöd villkoren för varje projekt eller åtgärd anges ska det föreskrivas vilken metod som ska tillämpas för att fastställa kostnaderna för åtgärden och villkoren för utbetalningen av bidraget.
 6. Om genomförandet av ett projekt ger upphov till indirekta kostnader får de beräknas med en schablonsats på ett av följande sätt:
 - (d) En schablonsats på upp till 20 % av stödberättigande direkta kostnader beräknas på grundval av en rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod eller en metod som tillämpas inom bidragssystem som finansieras helt och hållet av medlemsstaten för liknande typer av åtgärder eller projekt och stödmottagare.
 - (e) En schablonsats på upp till 15 % av stödberättigande direkta personalkostnader.
 - (f) En schablonsats på stödberättigande direkta kostnader baserad på befintliga metoder och motsvarande satser, som tillämpas i unionens program för liknande typer av åtgärder eller projekt och stödmottagare.
 7. Bidrag för vilka stödet från unionens budget inte överstiger 50 000 euro ska betalas ut i form av klumpsummor eller standardskalor för enhetskostnader.

8. Schablonfinansiering, standardskalor för enhetskostnader och klumpsummor som avses i punkt 4 kan beräknas projektvis på grundval av ett budgetförslag som förhandsgodkänts av den ansvariga myndigheten för bidrag för vilka bidraget från unionens budget inte överstiger 100 000 euro.
9. Avskrivningskostnader får anses stödberättigande på följande villkor:
 - (a) Utgifterna är stödberättigande enligt reglerna för stödberättigande i det nationella programmet.
 - (b) Utgiftsbeloppet har vederbörligen styrkts genom verifikationer med samma bevisvärde som fakturor, när de återbetalas i den form som anges i punkt 1 a.
 - (c) Kostnaderna hänför sig enbart till den period under vilken stöd beviljas för projektet.
 - (d) Stöd från unionens budget har inte bidragit till att de avskrivna tillgångarna har kunnat förvärfvas.

Artikel 19

Ej stödberättigande utgifter

Följande utgifter ska inte berättiga till ett bidrag från unionens budget enligt de särskilda förordningarna:

- (a) Skuldräntor.
- (b) Köp av obebyggd mark.
- (c) Köp av bebyggd mark om den behövs för att projektet ska kunna genomföras, i fråga om det belopp som överstiger 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för det berörda projektet.
- (d) Mervärdesskatt. Mervärdesskatt ska emellertid vara stödberättigande i de fall den inte kan återbetalas enligt nationell lagstiftning för mervärdesskatt och betalas av en icke beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 13.1 första stycket i direktiv 2006/112/EG, förutsatt att sådana mervärdesskattebelopp inte hänför sig till tillhandahållandet av infrastruktur.

Artikel 20

Tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ

1. På initiativ från en medlemsstat får stöd på grundval av de särskilda förordningarna ges för varje nationellt program för förberedelser, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kommunikation, skapande av nätverk, kontroll och revision samt åtgärder som ska stärka den administrativa kapaciteten för genomförandet av denna förordning och de särskilda förordningarna.
2. Dessa åtgärder får avse följande:

- (a) Utgifter i samband med förberedelser, urval, bedömning, ledning och övervakning av åtgärder eller projekt.
 - (b) Utgifter för revision och kontroll av åtgärder eller projekt på plats.
 - (c) Utgifter för utvärderingar av åtgärder eller projekt.
 - (d) Utgifter för information, spridning och insyn i samband med åtgärder eller projekt.
 - (e) Utgifter för förvärv, installation och underhåll av datoriserade system för förvaltning, övervakning och utvärdering av denna förordning och de särskilda förordningarna.
 - (f) Utgifter för möten i övervakningskommittéerna och underkommittéerna som gäller genomförandet av åtgärderna. Dessa utgifter kan även omfatta kostnader för experter och andra deltagare i dessa kommittéer – även deltagare från länder utanför EU – om deras närvaro är nödvändig för att åtgärden eller projektet ska kunna genomföras på ett effektivt sätt.
 - (g) Utgifter för att öka den administrativa kapaciteten för genomförande av denna förordning och de särskilda förordningarna.
3. Medlemsstaterna får använda anslagen till stöd för åtgärder för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna, inklusive system för elektroniskt datautbyte, och åtgärder för att öka kapaciteten hos medlemsstaternas myndigheter och stödmottagarna när det gäller att förvalta och använda det stöd som de särskilda förordningarna tillåter.
4. Dessa åtgärder kan gälla både de tidigare och de senare budgetramarna.

AVSNITT 2

FÖRVALTNING OCH KONTROLL

Artikel 21

Allmänna principer för förvaltnings- och kontrollsystem

Reglerna för förvaltnings- och kontrollsystemen ska föreskriva om

- (a) vilka funktioner varje organ har som berörs av förvaltningen och kontrollen och fördelningen av funktioner inom varje organ,
- (b) överensstämmelse med principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom sådana organ,
- (c) förfaranden för att säkerställa att de deklarerade utgifterna är korrekta,
- (d) datoriserade system för redovisning, lagring och överföring av ekonomiska uppgifter samt uppgifter om indikatorer för övervakning och rapportering,

- (e) system för rapportering och övervakning i de fall den ansvariga myndigheten överlämnar verkställandet av uppgifterna till ett annat organ,
- (f) rutiner för revision av hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar,
- (g) system och förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja,
- (h) förebyggande, spårning och korrigerande av oriktigheter, inklusive bedrägeri, och återkrävande av felaktigt utbetalda stödbelopp, tillsammans med eventuell ränta.

Artikel 22

Medlemsstaternas skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska fullgöra sina skyldigheter när det gäller förvaltning, kontroll och revision och åta sig det ansvar som följer därav enligt bestämmelserna om delad förvaltning i budgetförordningen och denna förordning. I enlighet med principen om delad förvaltning ska medlemsstaterna ansvara för de nationella programmens förvaltning och kontroll.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att förvaltnings- och kontrollsystem för programmen har inrättats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och att systemen fungerar effektivt.
3. Medlemsstaterna ska tilldela organen tillräckliga resurser så att de kan utföra sina uppgifter under hela programperioden.
4. Medlemsstaterna ska fastställa regler och förfaranden för valet och genomförandet av projekt i enlighet med denna förordning.
5. Allt officiellt informationsutbyte mellan medlemsstaten och kommissionen ska ske via ett elektroniskt system för datautbyte som kommissionen har inrättat.

Artikel 23

Utsedda myndigheter

1. För genomförandet av sitt nationella program ska varje medlemsstat utse följande myndigheter:
 - a) En ackrediterande myndighet enligt definitionen i artikel [56] i budgetförordningen.
 - b) En ackrediterad ansvarig myndighet: ett i medlemsstaten ackrediterat offentligt organ som ensamt ska ansvara för förvaltning och kontroll av det nationella programmet och sköta all kommunikation med kommissionen.
 - c) En revisionsmyndighet. En nationell myndighet eller ett nationellt organ som är funktionellt oberoende av den ansvariga myndigheten och den

ackrediterande myndigheten och som ska ansvara för kontrollen av att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar effektivt.

- d) I tillämpliga fall en delegerad myndighet: ett offentligt eller privat organ som utför en del av den ansvariga myndighetens uppgifter vissa uppgifter under den myndighetens ansvar.
2. Varje medlemsstat ska fastställa regler för sina förbindelser med de myndigheter som avses i punkt 1 och deras förbindelser med kommissionen.

Artikel 24

Ackreditering av ansvariga myndigheter

1. I enlighet med artikel [56.3] i budgetförordningen ska varje ansvarig myndighet som ansvarar för förvaltning och kontroll av utgifter enligt denna förordning ackrediteras genom ett formellt beslut av en ackrediteringsmyndighet på ministerienivå.
2. Ackrediteringen ska beviljas organ som uppfyller de ackrediteringskriterier i fråga om interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning som fastställs i eller på grundval av denna förordning.
3. Ackrediteringen ska grundas på ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan som ska bedöma om den ansvariga myndigheten uppfyller ackrediteringskriterierna. Det oberoende revisionsorganet ska utföra sitt arbete i enlighet med internationellt vedertagna redovisningsnormer.
4. Ackrediteringsmyndigheten ska övervaka den ackrediterade ansvariga myndigheten och genom ett formellt beslut dra in ackrediteringen om ett eller flera ackrediteringskriterier inte längre är uppfyllda, såvida inte den ansvariga myndigheten vidtar nödvändiga korrigerande åtgärder inom en provotid som ska fastställas av ackrediteringsmyndigheten beroende på hur allvarligt problemet är. Ackrediteringsmyndigheten ska omedelbart underrätta kommissionen om att en provotid har ställts upp för en ackrediterad ansvarig myndighet och om eventuella beslut om återkallande av en ackreditering.
5. För att garantera att detta system fungerar väl ska kommissionen ha rätt att anta delegerade akter enligt det förfarande som avses i artikel 54 när det gäller följande:
 - (a) Minimivillkor för ackreditering av de ansvariga myndigheterna, som ska omfatta interna förhållanden, kontroller, information och kommunikation samt övervakning; dessutom ska kommissionen fastställa regler för förfarandet för att utfärda eller återkalla en ackreditering.
 - (b) Regler för övervakning och förfarandet för att granska ackrediteringen av ansvariga myndigheter.
 - (c) De ansvariga myndigheternas skyldigheter vad gäller offentliga ingripanden samt innehållet i deras ansvar för förvaltning och kontroll.

Allmänna principer för den kontroll som de ansvariga myndigheterna utövar

1. För att få tillräckliga garantier för att uppgifterna är korrekta ska de ansvariga myndigheterna genomföra en systematisk administrativ kontroll av alla betalningsansökningar från stödmottagarna och komplettera dem med kontroller på plats av de utgifter som har ett samband med de ansökningar om slutbetalning från stödmottagarna som deklarerats i årsräkenskaper.
2. När det gäller kontroller på plats ska den ansvariga myndigheten göra sitt stickprov på grundval av hela populationen av stödmottagare; stickprovet ska vid behov bestå av en slumpmässig del och en del som grundar sig på riskanalys för att få en representativ felfrekvens och en lägsta tillförlitlighetsnivå samtidigt som också de högsta felfrekvenserna upptäcks.
3. Den ansvariga myndigheten ska upprätta en kontrollrapport för varje kontroll på plats.
4. Om problem som upptäckts förefaller vara systemrelaterade och därför kan innebära en risk för andra projekt, ska den ansvariga myndigheten se till att ytterligare utredningar – och vid behov även ytterligare kontroller – genomförs för att fastställa vidden av sådana problem samt huruvida felprocenten ligger över signifikansnivån. Den ansvariga myndigheten ska vidta nödvändiga förebyggande och korrigerande åtgärder och översända dem till kommissionen som en del av den sammanfattande rapport som avses i artikel 39.1 c.
5. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de regler som krävs för att säkra att denna artikel tillämpas enhetligt. Sådana regler kan framför allt gälla
 - (a) bestämmelser om de administrativa kontroller och kontroller på plats som medlemsstaterna ska utföra med hänsyn till de skyldigheter, åtaganden och stödregler som följer av tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna,
 - (b) regler om det minsta antalet kontroller på plats som krävs för att riskerna ska hanteras effektivt, samt på vilka villkor medlemsstaterna ska vara skyldiga att göra fler sådana kontroller, eller göra färre kontroller i det fall medlemsstaten har ett väl fungerande kontrollsystem och godtagbara felfrekvenser,
 - (c) regler och metoder för rapportering om kontroller som utförts samt resultaten av dessa.

Dessa genomförandeakter ska antas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.3.

Artikel 26

Utbetalning till stödmottagarna

De ansvariga myndigheterna ska se till att stödmottagarna får hela det offentliga stödet så snabbt som möjligt och i dess helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska beloppen till stödmottagarna får tas ut.

Artikel 27

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. Revisionsmyndigheten ska se till att förvaltnings- och kontrollsyste­men blir föremål för revision, utifrån ett lämpligt urval utgifter som ingår i årsräkenskaper­na.

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med förfarandet i artikel 54 vad avser revisionsmyndigheternas ställning och de villkor som deras revisioner ska uppfylla.

2. Om revisionerna genomförs av ett annat organ än revisionsmyndigheten ska denna se till att organet i fråga åtnjuter ett tillräckligt oberoende när det utför sin verksamhet.
3. Revisionsmyndigheten ska se till att internationellt erkända redovisningsstandarder beaktas i revisionsarbetet.

Artikel 28

Samarbete med revisionsmyndigheterna

1. Kommissionen ska samarbeta med revisionsmyndigheterna för att samordna sina respektive revisionsplaner och revisionsmetoder, och ska också sörja för omedelbart utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsyste­men.
2. Kommissionen och revisionsmyndigheterna ska sammanträda regelbundet, åtminstone en gång om året om de inte sinsemellan kommit överens om något annat, för att tillsammans granska den årliga kontrollrapporten och yttrandet samt utbyta åsikter om frågor som rör bättre förvaltning och kontrollsyste­men.

Artikel 29

Kommissionens kontroller och revisioner

1. Kommissionen ska utifrån tillgänglig information, inklusive ackrediteringsförfarandet, årliga förvaltningsförklaringar, årliga kontrollrapporter, årliga revisionsyttranden samt årliga genomföranderapporter och revisioner som utförts av nationella organ och unionsorgan, bedöma huruvida medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsyste­men som överensstämmer med denna förordning

och att dessa system fungerar effektivt under genomförandet av de nationella programmen.

2. Utan att det påverkar de revisioner som utförs av medlemsstaterna, får kommissionstjänstemän eller bemyndigade företrädare för kommissionen utföra revisioner på plats eller kontroller efter att ha meddelat detta i förväg. Medlemsstatens tjänstemän eller bemyndigade företrädare får delta i sådana revisioner eller kontroller.
3. Revisionerna och kontrollerna får framför allt omfatta
 - (a) en granskning av huruvida förvaltnings- och kontrollsystemen i ett nationellt program eller delar av ett sådant fungerar effektivt,
 - (b) en granskning av huruvida de administrativa rutinerna är förenliga med unionsreglerna,
 - (c) en granskning av huruvida de styrkande handlingar som krävs föreligger och huruvida de stämmer överens med de åtgärder som stöds genom de nationella programmen,
 - (d) en granskning av de villkor på vilka åtgärderna har vidtagits och kontrollerats,
 - (e) en bedömning av huruvida åtgärden och/eller det nationella programmet förvaltas på ett ekonomiskt sunt sätt.
4. Kommissionens tjänstemän eller kommissionens företrädare som i vederbörlig ordning bemyndigats att utföra revisioner på plats, ska få tillgång till all dokumentation, alla handlingar och metadata, oavsett på vilket sätt de lagras, som gäller utgifter eller förvaltnings- och kontrollsystem. Medlemsstaterna ska, om kommissionen begär det, tillhandahålla kopior av sådan dokumentation samt sådana handlingar och metadata.

De befogenheter som anges i denna punkt ska inte påverka tillämpningen av nationella bestämmelser som reserverar vissa åtgärder för ombud som utses särskilt enligt nationell lagstiftning. Kommissionens tjänstemän och bemyndigade företrädare får bland annat inte delta i hembesök eller formella förhör med personer inom ramen för den nationella lagstiftningen. De ska emellertid ha tillgång till den information som erhålls på detta sätt.

5. På begäran av kommissionen och med medlemsstatens samtycke ska kompletterande kontroller eller utredningar av de åtgärder som omfattas av denna förordning genomföras av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Tjänstemän från kommissionen eller personer som bemyndigats av kommissionen får delta i sådana kontroller.

För att förbättra kontrollen får kommissionen, med de berörda medlemsstaternas samtycke, begära att myndigheterna i dessa medlemsstater deltar i vissa kontroller eller utredningar.

6. Kommissionen får begära att en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dess förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt eller att utgifterna är korrekta i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna.

AVSNITT 3

EKONOMISK FÖRVALTNING

Artikel 30

Budgetåtaganden

1. Unionens budgetåtaganden för varje nationellt program ska göras årligen under perioden 1 januari 2014–31 december 2020.
2. Kommissionens beslut om godkännande av vart och ett nationellt program ska utgöra finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel [81.2] i budgetförordningen, och när beslutet anmälts till berörd medlemsstat ska det utgöra ett rättsligt åtagande i den mening som avses i den förordningen.
3. För varje nationellt program ska ett budgetåtagande för det första delanslaget följa på kommissionens godkännande av det nationella programmet.
4. Budgetåtaganden för följande delbetalningar ska göras av kommissionen före den 1 maj varje år, på grundval av det beslut som avses i punkt 2 i denna artikel, utom när artikel [13] i budgetförordningen gäller.

Artikel 31

Gemensamma regler för utbetalningar

1. Kommissionens utbetalning av bidragen från unionens budget för det nationella programmet ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att medel finns tillgängliga. Varje betalning ska överföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet.
2. Betalningarna ska ske i form av inledande förfinansiering, betalningar av det årliga saldot samt betalning av slutsaldot.
3. Artikel [87] i budgetförordningen ska gälla.

Artikel 32

Ackumulering av inledande förfinansiering och årliga saldön

1. Summan av utbetalningen av inledande förfinansiering och utbetalningarna av det årliga saldot får inte överstiga 95 % av bidraget från unionens budget för det nationella programmet.
2. När taket på 95 % nåtts ska medlemsstaterna fortsätta att överlämna betalningsansökningar till kommissionen.

Artikel 33

Arrangemang för inledande förfinansiering

1. När kommissionen har beslutat att godkänna ett nationellt program ska den betala ut ett inledande förfinansieringsbelopp för hela programperioden. Beloppet ska utgöra 4 % av bidraget från unionens budget för det berörda nationella programmet. Det kan uppdelas i två delbetalningar under förutsättning att det finns tillgängliga medel.
2. Om ett nationellt program godkänns 2015 eller senare ska delbetalningarna betalas ut under det år då programmet godkänns.
3. Förfinansieringen ska användas enbart för utbetalningar till stödmottagare som genomför det nationella programmet. Den ska omedelbart göras tillgänglig för den ansvariga myndigheten för detta ändamål.
4. Hela det belopp som utbetalats som förfinansiering ska återbetalas till kommissionen om ingen betalningsansökan enligt artikel har lämnats in inom 24 månader efter den första utbetalningen av den inledande förfinansieringen.
5. Räntan på den inledande förfinansieringen ska gottskrivas det nationella programmet och avräknas från beloppet för offentliga utgifter i den slutliga betalningsansökan.
6. Det belopp som betalats ut som inledande förfinansiering ska vara helt avräknat i kommissionens räkenskaper i enlighet med artikel 36 senast när programmet avslutas.

Artikel 34

Definition av räkenskapsår

I denna förordning ska räkenskapsåret täcka de utgifter och de inkomster som tas upp i den ansvariga myndighetens räkenskaper under den period som börjar den 16 oktober år "n-1" och löper till den 15 oktober år "n".

Artikel 35

Utbetalning av årligt saldo

1. Kommissionen ska, under förutsättning att det finns tillgängliga medel, betala det årliga saldot på grundval av gällande finansieringsplan, årsräkenskaperna för motsvarande räkenskapsår för det nationella programmet och motsvarande beslut om räkenskapsavslutning.
2. Årsräkenskaperna ska täcka de betalningar som den ansvariga myndigheten har gjort under räkenskapsåret och som uppfyller kontrollkraven i artikel 25.
3. Det årliga saldot ska betalas inom sex månader efter det att den information och de handlingar som nämns i artikel 39.1 respektive artikel 49 anses godtagbara av kommissionen och de senaste årsräkenskaperna har granskats och godkänts.

Artikel 36

Avslutande av programmet

1. Medlemsstaterna ska lämna in följande dokument senast den 31 december 2023:
 - (a) Den information som krävs för de sista årsräkenskaperna, i enlighet med artikel 39.1.
 - (b) En begäran om utbetalning av slutsaldot.
 - (c) Den slutliga genomföranderapporten för det nationella programmet i enlighet med artikel 49.1.
2. De utbetalningar som den ansvariga myndigheten gjort under perioden 16 oktober 2022–30 juni 2023 ska tas med i de sista årsräkenskaperna.
3. När kommissionen har fått de handlingar som förtecknas i punkt 1 ska den betala slutsaldot, under förutsättning att medel finns tillgängliga, på grundval av gällande finansieringsplan, de senaste årsräkenskaperna och motsvarande beslut om räkenskapsavslutning.
4. Slutsaldot ska betalas ut senast tre månader efter räkenskapsavslutningen för det sista finansieringsåret eller en månad efter godtagandet av den slutliga genomföranderapporten, beroende på vilken dag som infaller senast. De belopp som det fortfarande finns åtaganden för när slutbetalningen har gjorts ska kommissionen återta inom sex månader, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47.

Artikel 37

Avbrott i betalningsfristen

1. Den betalningsfrist som börjar löpa när en ansökan om utbetalning lämnas in kan i enlighet med budgetförordningen avbrytas av den delegerade utanordnaren i högst sex månader om minst ett av följande villkor uppfylls:
 - (a) Om det enligt uppgifter från ett revisionsorgan på nationell nivå eller unionsnivå finns tecken som tyder på en allvarlig brist i förvaltnings- och kontrollsystemen.
 - (b) Om den delegerade utanordnaren måste genomföra ytterligare kontroller efter att ha tagit del av uppgifter som tyder på att utgifter i en betalningsansökan står i samband med en oriktighet med allvarliga ekonomiska följder.
 - (c) Om en eller flera av de handlingar som begärts enligt artikel 39.1 inte har lämnats in.
2. Den delegerade utanordnaren kan begränsa avbrottet till att gälla den del av utgifterna som omfattas av den betalningsansökan som påverkas av de omständigheter som avses i punkt 1. Den delegerade utanordnaren ska omedelbart underrätta medlemsstaten och den ansvariga myndigheten om orsaken till avbrottet

och be dem att åtgärda situationen. Den delegerade utanordnaren ska låta avbrottet upphöra så snart nödvändiga åtgärder har vidtagits.

Artikel 37a

Inställande av utbetalningar

1. Kommissionen får helt eller delvis ställa in betalningen av det årliga saldot
 - (a) om det finns allvarliga brister i programmets förvaltnings- och kontrollsystem som påverkar tillförlitligheten i förfarandet för attestering av utbetalningar och för vilka korrigerande åtgärder inte har vidtagits, eller
 - (b) om utgifterna i en attesterad utgiftsredogörelse står i samband med en allvarlig oriktighet som inte rättats till, eller
 - (c) Om en medlemsstat har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 22.1 och 22.2 på ett allvarligt sätt.
2. Kommissionen får besluta att helt eller delvis avbryta utbetalningen av det årliga saldot efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att inom två månader inkomma med sina synpunkter.
3. Kommissionen ska häva inställandet av utbetalningen av hela eller delar av det årliga saldot om medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävdes för detta. Om medlemsstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder får kommissionen fatta beslut om att helt eller delvis dra in unionens bidrag till det operativa programmet enligt artikel 42.

Artikel 38

Användning av euro

1. Belopp i de program som medlemsstaterna lämnat in, prognoser över utgifter, utgiftsdeklarationer, betalningsansökningar, årsräkenskaper samt utgifter som nämns i de årliga och slutliga genomföranderapporterna ska anges i euro.
2. De medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta på dagen för ansökan om utbetalning ska räkna om utgiftsbeloppen i den nationella valutan till euro. Beloppet ska räknas om till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken utgifterna bokfördes i räkenskaperna för den ansvariga myndigheten för det berörda nationella programmet. Denna kurs ska offentliggöras elektroniskt av kommissionen varje månad.
3. När euro blir valuta i en medlemsstat ska det omräkningsförfarande som anges i punkt 2 fortsätta att gälla för alla utgifter som den ansvariga myndigheten bokfört i räkenskaperna före den dag då den fasta omräkningskursen mellan den nationella valutan och euron trädde i kraft.

AVSNITT 4

RÄKENSKAPSAVSLUTNING OCH FINANSIELLA KORRIGERINGAR

Artikel 39

Inlämnande av uppgifter

1. Senast den 1 februari året efter räkenskapsåret ska varje medlemsstat lämna in följande dokument och uppgifter till kommissionen, i enlighet med artikel [56] i budgetförordningen:
 - (a) Den ansvariga myndighetens årsräkenskaper.
 - (b) En förvaltningsförklaring om att årsräkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga, att de interna kontrollsystemen fungerar korrekt, att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta och att principen om sund ekonomisk förvaltning följts.
 - (c) En sammanfattning av alla tillgängliga revisions- och kontrollresultat, inklusive en analys av systemrelaterade eller återkommande brister samt en redogörelse för vilka korrigerande åtgärder som vidtagits eller planeras.
 - (d) Ett revisionsuttalande från revisionsmyndigheten om förvaltningsförklaringen, som täcker in alla aspekter av denna, åtföljt av en kontrollrapport med resultaten av de revisioner som genomförts under det räkenskapsår som uttalandet gäller.
2. På begäran av kommissionen ska medlemsstaten förse kommissionen med ytterligare uppgifter. Om en medlemsstat inte tillhandahåller de begärda uppgifterna inom den tidsfrist som kommissionen beslutat, kan kommissionen fatta beslut om räkenskapsavslutning utifrån de uppgifter den har tillgång till.
3. De handlingar som anges i punkt 1 ska fungera som ansökan om utbetalning av det årliga saldot.
4. De handlingar som förtecknas i punkt 1 ska utarbetas enligt de mallar som antagits av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 40

Årlig räkenskapsavslutning

1. Senast den 30 april det år som följer på det berörda budgetåret ska kommissionen besluta om avslutande av årsräkenskaperna för varje nationellt program. Beslutet om räkenskapsavslutning ska gälla de inlämnade årsräkenskapernas fullständighet, exakthet och sanningsenlighet och ska inte påverka senare finansiella korrigeringar.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter ange villkoren för genomförandet av den årliga räkenskapsavslutningen vad gäller de åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet av beslutet och dess genomförande, inklusive för utbyte av information mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.3.

Artikel 41

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

Medlemsstaterna ska göra finansiella korrigeringar om oriktigheter och försummelser upptäcks inom ramen för de nationella programmen genom att helt eller delvis inställa den berörda unionsfinansieringen. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till oriktigheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för unionens budget och göra en proportionell korrigering.

Belopp som förfallit och återkrävda belopp samt räntorna på dessa belopp ska återföras till det berörda nationella programmet, utom de belopp som beror på oriktigheter som konstateras av Europeiska revisionsrätten och kommissionens avdelningar, inklusive Olaf.

När det nationella programmet har avslutats ska medlemsstaten återbetala de återkrävda beloppen till unionens budget.

Artikel 42

Kontroll av överensstämmelse och finansiella korrigeringar

1. Kommissionen ska göra finansiella korrigeringar genom att helt eller delvis ställa in unionens bidrag till ett nationellt program och genom att från en medlemsstat återkräva, i syfte att utesluta dem från unionens finansiering, sådana belopp som betalats ut i strid med tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning, även i samband med sådana brister i medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem som kommissionen eller Europeiska revisionsrätten upptäckt.
2. Överträdelser av tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning ska leda till finansiella korrigeringar bara i följande fall:
 - (a) Överträdelsen har påverkat eller skulle ha kunnat påverka urvalet av projekt inom ramen för det nationella programmet.
 - (b) Det finns en risk att överträdelsen har eller skulle ha kunnat påverka de utgifter som deklarerats för återbetalning ur unionens budget.
3. När kommissionen beslutar om storleken på en finansiell korrigering enligt punkt 1 ska den beakta av vilken art och hur allvarlig överträdelsen av tillämplig unionslagstiftning eller nationell lagstiftning är och vilka konsekvenser den får för unionens budget.

4. Innan något beslut fattas om finansieringsavslag ska resultaten av kommissionens kontroller och den berörda medlemsstatens svar överlämnas skriftligen, varefter de båda parterna ska söka nå en överenskommelse om vilka åtgärder som ska vidtas.
5. Ett finansieringsavslag får inte omfatta följande:
 - a) Utgifter som belastat den ansvariga myndigheten mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser.
 - b) Utgifter för fleråriga åtgärder inom ramen för de nationella programmen, om stödmottagarens slutliga förpliktelse uppstår mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser.
 - c) Utgifter för andra åtgärder inom ramen för nationella program än de som avses i led b i denna punkt, för vilka den ansvariga myndighetens utbetalning eller, i förekommande fall, slutbetalning sker mer än 36 månader innan kommissionen skriftligen underrättar medlemsstaten om sina slutsatser.
6. Kommissionen ska genom genomförandeakter ange villkoren för kontrollen av överensstämmelsen när det gäller åtgärder som ska vidtas i samband med antagandet av beslutet och dess genomförande, inklusive informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna och de tidsfrister som ska iakttas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.3.

Artikel 43

Medlemsstaternas skyldigheter

En finansiell korrigerings som görs av kommissionen ska inte påverka medlemsstatens skyldighet att återkräva medel enligt artikel 21 h i denna förordning och att återkräva statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget och artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999¹³.

Artikel 44

Återbetalning

1. Återbetalningar till unionens allmänna budget ska göras före den förfallodag som anges i betalningskravet, som ska vara utformat i enlighet med artikel [77] i budgetförordningen. Förfallodagen ska vara den sista dagen i den andra månaden efter det att betalningskravet utfärdades.
2. Varje försening av en återbetalning ska leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntesatsen ska vara en och en halv procentenhet högre än den ränta som Europeiska centralbanken tillämpar

¹³ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

för sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner den första arbetsdagen i den månad då förfallodagen inträffar.

AVSNITT 5

TILLBAKADRAGANDE AV ÅTAGANDEN

Artikel 45

Principer

1. Belopp inom de nationella programmen som omfattas av ett åtagande men som inte blir föremål för förfinansiering enligt artikel 33 eller betalningsansökningar enligt artikel 39 senast den 31 december det andra året efter året för budgetåtagandet ska dras tillbaka.
2. Åtaganden för periodens sista år ska dras tillbaka enligt reglerna för avslutande av programmen.
3. Åtaganden ska automatiskt dras tillbaka om de ännu är öppna/tillgängliga den sista dagen då utgifter är stödberättigande enligt de frister som anges i artikel 17.3, för vilka den ansvariga myndigheten inte gjort en ansökan om utbetalning inom sex månader efter den dagen.

Artikel 46

Undantag från reglerna om tillbakadragande av åtaganden

1. Det belopp som ska dras tillbaka ska minskas med de belopp som den ansvariga myndigheten inte har kunnat deklarerat till kommissionen av någon av följande anledningar:
 - a) Om åtgärderna har ställts in genom ett rättsligt förfarande eller ett administrativt överklagande med uppskjutande verkan. eller
 - b) Om ett fall av force majeure allvarligt har påverkat genomförandet av hela eller delar av det nationella programmet. De ansvariga myndigheter som åberopar force majeure ska påvisa dess direkta följder för genomförandet av hela eller delar av det nationella programmet.

Det går att begära minskning en gång om inställandet eller force majeure varade upp till ett år, eller flera gånger, motsvarande hur länge force majeure varat eller antalet år mellan den dag då åtgärden ställdes in genom ett rättsligt eller administrativt beslut och dagen för ett slutligt rättsligt eller administrativt beslut.

2. Medlemsstaten ska senast den 31 januari skicka information till kommissionen om de undantag som avses i punkt 1 för det belopp som ska deklarerats senast vid utgången av föregående år.

3. Den del av budgetåtagandena för vilken en betalningsansökan har gjorts men där utbetalningen minskats eller inställts av kommissionen den 31 december år $n + 2$ ska inte beaktas vid beräkningen av automatiskt återtagande.

Artikel 47

Förfarande

1. Kommissionen ska i god tid underrätta den berörda medlemsstaten när det finns risk för att åtagandena måste dras tillbaka enligt artikel 42.
2. På grundval av de uppgifter som kommissionen förfogar över den 31 januari ska den underrätta den ansvariga myndigheten om hur stort belopp som kommer att dras tillbaka som ett resultat av de uppgifter den har tillgång till.
3. Medlemsstaten ska ha två månader på sig för att godkänna det belopp som ska dras tillbaka eller för att lämna synpunkter.
4. Kommissionen ska automatiskt dra tillbaka beloppet inom nio månader efter den sista tidsfrist som tillämpningen av punkterna 1–3 resulterar i.
5. Om belopp dras tillbaka automatiskt ska bidraget från unionens budget till det berörda nationella programmet reduceras för året i fråga med det automatiskt återtagna beloppet. Unionens bidrag i finansieringsplanen minskas proportionellt, såvida inte medlemsstaten lägger fram en ändrad finansieringsplan.

KAPITEL V

INFORMATION, KOMMUNIKATION, ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTERING

Artikel 48

Information och offentlighet

1. Medlemsstaterna och de ansvariga myndigheterna ska ansvara för följande:
 - (a) Inrätta en webbplats eller en webbportal med information om och tillgång till alla nationella program i den medlemsstaten.
 - (b) Informera potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom ramen för de nationella programmen.
 - (c) Hålla unionsmedborgarna underrättade om den roll som de särskilda förordningarna spelar och om vilka resultat som uppnåtts, genom informations- och kommunikationsåtgärder som belyser resultaten och effekterna av de nationella programmen.

2. För att garantera insyn i genomförandet av de nationella programmen ska medlemsstaterna upprätthålla en förteckning över de understödda åtgärderna inom varje nationellt program, som ska finnas tillgänglig via webbsidan eller webbportalen.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 54 för att föreskriva regler om de informations- och offentlighetsåtgärder som riktar sig till allmänheten samt informationsåtgärder för stödmottagare.
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de tekniska kraven för informations- och offentlighetsåtgärderna. Dessa genomförandeakter ska antas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 55.3.

Artikel 49

Genomföranderapporter

1. Senast den 31 mars 2016 och senast den 31 mars varje år därefter till och med 2022 ska medlemsstaten till kommissionen lämna in en årlig rapport om genomförandet av varje nationellt program under det föregående räkenskapsåret.

Den rapport som lämnas in 2016 ska omfatta räkenskapsåren 2014 och 2015.

Medlemsstaterna ska lämna in en slutlig rapport om genomförandet av de nationella programmen senast den 31 december 2023.

2. De årliga genomföranderapporterna ska innehålla uppgifter om
 - (a) genomförandet av det nationella programmet i förhållande till de ekonomiska uppgifterna och till indikatorerna,
 - (b) eventuella frågor som påverkar det nationella programmets resultat.
3. Mot bakgrund av halvtidsöversynen ska i den årliga rapport om genomförandet som lämnas in 2017 anges och bedömas den information som avses i punkt 2 samt
 - (a) framstegen med att nå de eftersträlvade målen med hjälp av bidraget från unionens budget till det nationella programmet,
 - (b) Det sätt på vilket partnererna deltar i genomförande, övervakning och utvärdering av det nationella programmet.
4. Den årliga genomföranderapport som ska lämnas in 2019 och den slutliga genomföranderapporten ska, utöver de uppgifter och den bedömning som avses i punkterna 2 och 3, innehålla uppgifter om och en bedömning av de framsteg som gjorts i förhållande till det nationella programmet.
5. De årliga genomföranderapporter som avses i punkterna 1–4 ska anses godtagbara om de innehåller alla uppgifter som krävs i de punkterna. Kommissionen ska inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av en årlig genomföranderapport underrätta

medlemsstaten om rapporten inte är godtagbar, och om detta inte sker ska den anses vara godtagbar.

6. Kommissionen ska underrätta medlemsstaten om sina iakttagelser om den årliga genomföranderapporten inom två månader från mottagandet av den årliga genomföranderapporten. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporterna anses vara godkända.
7. Kommissionen får utfärda rekommendationer om alla frågor som påverkar genomförandet av det nationella programmet. Om sådana rekommendationer har utfärdats ska den ansvariga myndigheten inom tre månader underrätta kommissionen om vilka korrigerande åtgärder som har vidtagits.
8. Den årliga och den slutliga genomföranderapporten ska utarbetas enligt de modeller som antagits av kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 55.2.

Artikel 50

Den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen

1. Kommissionen ska regelbundet övervaka tillämpningen av denna förordning och de särskilda förordningarna, vid behov i samarbete med medlemsstaterna.
2. Genomförandet av de särskilda förordningarna ska bedömas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna.
3. En gemensam övervaknings- och utvärderingsram ska införas för att mäta åtgärdernas relevans, genomslagskraft, effektivitet, mervärde och hållbarhet samt de administrativa bördornas förenkling och minskning, mot bakgrund av målen för denna förordning och de särskilda förordningarna och hurdana resultat de ger i egenskap av instrument som bidrar till utvecklingen av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 54 för att vidareutveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen.
5. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med all den information som behövs för att denna förordning och de särskilda förordningarna ska kunna övervakas och utvärderas.
6. Kommissionen ska också bedöma komplementariteten mellan åtgärder genomförda inom ramen för de särskilda förordningarna och åtgärder genomförda inom ramen för unionens politik, instrument och initiativ på andra områden.

Artikel 51

Medlemsstaternas utvärdering av nationella program

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen göra utvärderingar i syfte att förbättra på utformningen och genomförandet av de nationella programmen.
2. Medlemsstaterna ska se till att förfaranden skapas för att ta fram och samla in de uppgifter som krävs för utvärdering, inklusive uppgifter om gemensamma och programspecifika indikatorer.
3. Utvärderingarna ska göras av utvärderingsexperter som fungerar fristående från ansvariga myndigheter, revisionsmyndigheter och delegerade myndigheter. Kommissionen ska lämna vägledning om hur utvärderingarna ska utföras.
4. Alla utvärderingar ska offentliggöras i sin helhet.

Artikel 52

Medlemsstaternas och kommissionens utvärderingsrapporter

1. I enlighet med den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen ska medlemsstaterna lämna följande till kommissionen:
 - a) Senast den 31 december 2017 en preliminär utvärderingsrapport om genomförandet av åtgärder inom ramen för de nationella programmen.
 - (b) Senast den 31 december 2023 en efterhandsutvärdering om effekterna av de åtgärder som vidtas inom ramen för de nationella programmen.
2. På grundval av de rapporter som avses i punkt 1 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén följande:
 - (a) Senast den 30 juni 2018 en preliminär utvärderingsrapport om genomförandet av denna förordning och de särskilda förordningarna på unionsnivå.
 - (b) Senast den 30 juni 2024 en efterhandsutvärdering om effekterna av denna förordning och de särskilda förordningarna, efter avslutandet av de nationella programmen.
3. I sin efterhandsutvärdering ska kommissionen också granska hur de särskilda förordningarna påverkar utvecklingen av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa när det gäller deras bidrag till följande mål:
 - (a) Utvecklingen av en gemensam kultur när det gäller gränssäkerhet, samarbete inom brottsbekämpning och krishantering.
 - (b) Effektivare hantering av migrationsströmmarna till EU.

- (c) Utvecklingen av ett gemensamt europeiskt asylsystem.
- (d) Rättvis och lika behandling av tredjelandsmedborgare.
- (e) Solidaritet och samarbete mellan medlemsstater i frågor som rör migration och inre säkerhet.
- (f) En gemensam strategi för unionen gentemot tredjeländer i migrations- och säkerhetsfrågor.

Artikel 53

Rapport om halvtidsöversynen

Under 2018 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén en rapport om halvtidsöversynen, som genomförts i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och de särskilda förordningarna.

KAPITEL VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 54

Delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenhet som avses i denna förordning ska tilldelas kommissionen för en period av sju år från och med ikraftträdandet av denna förordning. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med en period av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning inom tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i denna förordning får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i det beslutet. Beslutet ska träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller en senare dag som anges i beslutet. Beslutet påverkar inte delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen antar delegerade akter ska den omgående och samtidigt anmäla detta till Europaparlamentet och rådet.

5. En delegerad akt som antagits enligt denna förordning ska endast träda i kraft om varken Europaparlamentet eller rådet har motsatt sig detta inom två månader från den tidpunkt då akten delgetts Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av denna period har underrättat kommissionen om att de inte kommer att motsätta sig detta. Fristen kan förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 55

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den gemensamma kommitté för asyl, migration och säkerhet som inrättas genom denna förordning. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 56

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska på förslag av kommissionen se över denna förordning senast den 30 juni 2020.

Artikel 57

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna
 - 3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen
 - 3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen
 - 3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen
 - 3.2.5. Bidrag från tredje part
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslaget eller initiativets beteckning

Meddelandet ”Att bygga ett öppet och säkert Europa: budgeten för inrikes frågor för perioden 2014–2010”

Förslag till förordning om allmänna bestämmelser för asyl- och migrationsfonden och för ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

Förslag till förordning om inrättande av asyl- och migrationsfonden

Förslag till förordning om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

Förslag till förordning om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till yttre gränser och viseringar

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen¹⁴

För närvarande rubrik 3, avdelning 18 – Inrikes frågor

Framtida flerårig budgettram: rubrik 3 (Säkerhet och medborgarskap) – “Fond för migrationshantering” och “Inre säkerhet”

Typ av förslag eller initiativ

- Ny åtgärd** (budgeten för inrikes frågor för perioden 2014–2020)
- Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹⁵**
- Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden**
- Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny**

¹⁴ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

¹⁵ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

1.3. Mål

1.3.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

Det slutliga målet för politiken på området inrikes frågor är att skapa ett område utan inre gränser där EU-medborgare och tredjelandsmedborgare kan resa in, röra sig, bo och arbeta, föra med sig nya idéer, kapital, kunskap och innovation eller fylla luckor på de nationella arbetsmarknaderna, i visshet om att deras rättigheter tillvaratas fullt ut och att de kan leva i trygghet. Samarbete med länder utanför EU och med internationella organisationer är avgörande för att detta mål ska nås.

Den ökande betydelsen för politiken på området inrikes frågor bekräftas i Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan. Genomförandet av dessa är en strategisk prioritering unionen och gäller t.ex. migration (laglig migration och integration, asyl, irreguljär migration och återvändande), säkerhet (förebyggande och bekämpning av terrorism och organiserad brottslighet, polissamarbete) och förvaltning av de yttre gränserna (bl.a. viseringspolitik) samt den externa dimensionen av politiken på dessa områden. Lissabonfördraget gör det också möjligt för unionen att sätta ribban högre när det gäller att ta itu med de problem som invånarna i området med frihet, säkerhet och rättvisa har i sin vardag. De politiska prioriteringarna på området inrikes frågor, särskilt integreringen av tredjelandsmedborgare, bör också ses mot bakgrund av de sju flaggskeppsinitiativ som lades fram inom ramen för Europa 2020-strategin och som ska hjälpa EU att övervinna den rådande finans- och ekonomikrisen och skapa en smart, hållbar tillväxt för alla.

Asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet kommer att ge det ekonomiska stöd som behövs för att EU:s mål på området inrikes frågor ska omsättas i konkreta resultat.

1.3.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

ASYL- OCH MIGRATIONSFONDEN

- a) Stärka och utveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess externa dimension.
- (b) Stödja laglig invandring till unionen i linje med medlemsstaternas ekonomiska och sociala behov och främja en effektiv integrering av tredjelandsmedborgare, inbegripet asylsökande och personer som beviljats internationellt skydd.
- c) Förbättra rättvisa och effektiva återvändandestrategier i medlemsstaterna med tonvikt på hållbart återvändande och effektivt återtagande i ursprungsländerna.
- d) Öka solidariteten och förbättra ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrations- och asylströmmar.

Nuvarande verksamheter enligt den verksamhetsbaserade budgeteringen: 18.03 (Europeiska flyktingfonden, nödåtgärder och Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare) och 18.02 (vad beträffar Europeiska återvändandefonden).

FONDEN FÖR INRE SÄKERHET

Instrument för ekonomiskt stöd för polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

I linje med de prioriteringar som fastställts i relevanta EU-strategier, program samt hot- och riskbedömningar kommer instrumentet att bidra till följande specifika mål

- a) Förebygga och bekämpa gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, samt stärka samordningen och samarbetet mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och mellan dessa och tredjeländer.
- (b) Förbättra medlemsstaternas och unionens förmåga att effektivt hantera säkerhetsrelaterade risker och kriser och förbereda sig för och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra säkerhetsrelaterade händelser.

Nuvarande verksamheter enligt den verksamhetsbaserade budgeteringen: 18.05

Instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och viseringar

I linje med de prioriteringar som fastställts i relevanta EU-strategier, program samt hot- och riskbedömningar kommer instrumentet att bidra till följande specifika mål

- a) Stödja en gemensam viseringspolitik för att underlätta lagligt resande, garantera lika behandling av tredjelandsmedborgare och hantera irreguljär migration.
- (b) Stödja gränsförvaltningen för att dels säkerställa en hög skyddsnivå vid de yttre gränserna och dels en smidig passage av de yttre gränserna i enlighet med Schengenregelverket.

Nuvarande verksamheter enligt den verksamhetsbaserade budgeteringen: 18.02 (Vad beträffar fonden för yttre gränser).

1.3.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslagets effekter på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs beskrivs närmare i avsnitt 4.1.2 i konsekvensbedömningen.

Allmänt sett kommer den förenkling som införs på alla nivåer i finansieringsprocessen och i varje genomförandemetod att ha en klart gynnsam effekt på de processer genom vilka det ekonomiska stödet förvaltas.

Asyl- och migrationsfonden:

De viktigaste mottagarna av ekonomiskt stöd på asyl- och migrationsområdet kommer att vara de enheter i medlemsstaternas förvaltningar som ansvarar för att genomföra relevanta delar av gemenskapens regelverk eller relevant politik samt internationella organisationer eller icke-statliga organisationer som arbetar med asyl och migration (förfaranden för inresetillstånd, integrationsåtgärder och insatser för återsändande).

De målgrupper som gynnas av förändringarna är asylsökande, personer som beviljats internationellt skydd, vidarebosatta flyktingar och andra tredjelandsmedborgare som reser in i EU av olika orsaker och har olika behov (t.ex. ekonomiska skäl, familjeåterförening, ensamkommande barn osv.). Dessa målgrupper blir lättare att nå genom att sammanslagningen av olika åtgärder rörande migrationshanteringen till en enda fond gör det lättare att få tillgång till finansiering (en ansvarig myndighet, bättre synlighet och tydligare räckvidd för insatserna) och möjliggöra ett flexiblere stöd (t.ex. så att samma typ av åtgärder riktar sig till flera målgrupper). Insatsernas räckvidd kommer också att breddas så att de omfattar hela migrationskedjan med olika målgrupper, även utvidgade målgrupper såsom andra generationens tredjelandsmedborgare (med en mor eller far som är tredjelandsmedborgare).

Fonden för inre säkerhet:

Polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering

De viktigaste mottagarna av ekonomiskt stöd kommer att medlemsstaterna och deras brottsbekämpande myndigheter samt eventuella andra myndigheter som specialiserat sig på skydd av kritisk infrastruktur och krishantering, men vid behov också relevanta internationella och icke-statliga organisationer (t.ex. när det gäller förebyggande av brott samt bekämpande av radikaliserings och människohandel).

Den målgrupp som gynnas av förändringarna omfattar hela befolkningen.

De viktigaste framstegen kommer att vara 1) en ökad administrativ och operativ kapacitet i medlemsstaterna att upptäcka och framgångsrikt beivra gränsöverskridande, allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, i syfte att minska säkerhetsrelaterade hot som härrör från sådan brottslighet, och 2) en starkare europeisk förmåga till återhämtning efter kriser och katastrofer på grund av en mer enhetlig EU-politik för riskhantering som kopplar hot och riskbedömningar till beslutsfattandet å ena sidan och en mer effektiv och samordnad EU-insats för att möta krisen som samlar befintlig kapacitet och sakkunskap på andra sidan. Ett viktigt framsteg är också att medlemsstaterna får ökad kapacitet att förebygga, förbereda och skydda människor och kritisk infrastruktur mot terroristattacker och andra allvarliga säkerhetsrelaterade hot.

Yttre gränser och viseringar

De viktigaste mottagarna av det ekonomiska stödet för gränser och viseringar är de tjänster som genomför EU:s regelverk, kodexen om Schengengränserna och viseringskodexen i medlemsstaterna: Gränsvakter, polis och konsulära tjänster. Den målgrupp som omfattas av förändringarna är resande – dvs. alla personer som reser in i unionen via dess yttre gränser. Resultaten omfattar bättre möjligheter för dessa tjänster 1) att övervaka gränserna och samarbeta med andra brottsbekämpande myndigheter inom ramen för det europeiskt övervakningssystem (Eurosur), 2) att hantera migrationsströmmar vid konsulat (viseringsansökningar) och 3) att förbättra hanteringen av passagerarflödena vid gränsövergångar, vilket å ena sidan garanterar en hög och enhetlig skyddsnivå i samarbete med andra brottsbekämpande myndigheter och å andra sidan att gränserna passeras smidigt i enlighet med gemenskapens regelverk och principerna om rättvis behandling och värdighet. Ett viktigt specifikt resultat kommer att vara införandet av två nya europeiska it-system om tredjelandsmedborgares rörelser över gränserna (ett EU-system för in- och utresa och ett program för EU-registrerade resenärer).

1.3.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

På grund av behovet av att föra en politisk dialog innan de nationella programmen fastställs är det inte möjligt att på det här stadiet slutgiltigt fastställa den uppsättning indikatorer som kommer att användas för att mäta hur de ovannämnda specifika målen uppnås.

På **asyl- och migrationsområdet** skulle indikatorerna bland annat visa i hur hög grad man uppnår bättre asylmottagningsvillkor, asylförfaranden av högre kvalitet, större konvergens mellan erkännandesiffrorna mellan medlemsstaterna, förbättringar i medlemsstaternas vidarebosättningsarbete, ökat deltagande av tredjelandsmedborgare på arbetsmarknaden, i utbildning och den demokratiska processen, och slutligen skulle de visa antalet återvändande och i vilken grad medlemsstaterna ger varandra ömsesidig bistånd bland annat genom praktiskt samarbete och omplacering.

När det gäller **polissamarbete och förebyggande och bekämpande av brottslighet** skulle indikatorerna visa antalet gemensamma gränsöverskridande insatser och antalet dokument och anordnade evenemang om bästa praxis. Indikatorer för **krishantering** och skydd av kritisk infrastruktur skulle omfatta antalet verktyg som införs och/eller moderniseras för att underlätta skyddet av kritisk infrastruktur i medlemsstaterna inom alla sektorer av ekonomin och antalet hot- och riskbedömningar som utarbetas på EU-nivå.

På området **gränser och viseringar** skulle indikatorerna omfatta antalet konsulat som säkras och/eller förstärks för att säkerställa effektiv behandling av viseringsansökningar och tillhandahålla viseringssökande tjänster av hög kvalitet samt utveckling av utrustning för gränskontroll och gripande av irreguljära tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna i överensstämmelse med risken vid det berörda avsnittet av den yttre gränsen. Resultatindikatorer kommer att mäta ökad gränssäkerhet, ökad kapacitet att utfärda viseringar och ökad kapacitet att på ett tryggt och smidigt sätt hantera trafiken av resande som passerar gränserna.

1.4. Motivering till förslaget eller initiativet

1.4.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

EU kommer att fortsätta att ställas inför stora utmaningar på området inrikes frågor under perioden 2014–2020. Med tanke på de demografiska förändringarna, de strukturella förändringar på arbetsmarknaden och de mönster som kan skönjas när det gäller konkurrensen om kompetens, kommer en framåtblickande politik för laglig invandring och integration att vara av avgörande betydelse för att öka EU:s konkurrenskraft och sociala sammanhållning och därmed berika våra samhällen och skapa möjligheter för alla. EU måste ingripa med kraft mot irreguljär migration och människohandel. Samtidigt måste vi fortsätta att visa solidaritet med dem som är i behov av internationellt skydd. Det är även fortsatt en prioritet att slutföra arbetet med ett mer skyddande och effektivt gemensamt europeiskt asylsystem som speglar våra värderingar.

Att slå vakt om en trygg och säker miljö är nödvändigt och främjar ekonomisk, kulturell och social tillväxt i EU. EU kan spela en avgörande roll genom att ta itu med hot i form av allvarlig och organiserad brottslighet, it-brottslighet eller terrorism och genom att säkerställa förvaltningen av EU:s yttre gränser eller genom att reagera snabbt på framväxande kriser som till följd av katastrofer orsakade av människor eller naturkatastrofer. I globaliseringens tidevarv, då hoten ökar och alltmer har en gränsöverskridande dimension, kan ingen medlemsstat agera effektivt på egen hand. Ett enhetligt och allsidigt europeisk agerande krävs för att de brottsbekämpande myndigheterna ska kunna fungera effektivt över gränserna och i olika jurisdiktioner.

Samarbete med länder utanför EU och internationella organisationer är avgörande för att uppnå dessa mål. Den senaste tidens händelser i norra Afrika har visat hur viktigt det är att EU har en övergripande och samordnad strategi när det gäller migration, gränser och säkerhet. Den allt viktigare yttre dimensionen av EU:s politik på området inrikes frågor måste därför stärkas, i full överensstämmelse med EU:s utrikespolitik.

1.4.2. Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå

Hanteringen av migrationsströmmar och säkerhetsshot är utmaningar som inte kan hanteras av medlemsstaterna själva. Dessa är områden där ett utnyttjande av EU:s budget skapar ett uppenbart mervärde.

Vissa medlemsstaterna bär en tung börda på grund av sitt geografiska läge och längden på de yttre EU-gränser de måste förvalta. Avskaffandet av de inre gränskontrollerna måste åtföljas av gemensamma åtgärder för effektiv kontroll och övervakning av unionens yttre gränser. Principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna står därför i centrum för den gemensamma politiken för asyl, invandring och yttre gränser. EU:s budget gör det möjligt att ta itu med de ekonomiska konsekvenserna av denna princip. På säkerhetens område är grov och organiserad brottslighet, terrorism och andra säkerhetsrelaterade hot allt mer gränsöverskridande till sin karaktär. Gränsöverskridande samarbete och samordning mellan brottsbekämpande myndigheter är avgörande för att framgångsrikt förhindra och bekämpa dessa brott, t.ex. genom informationsutbyte, gemensamma utredningar, driftskompatibel teknik samt gemensamma risk- och hotbedömningar.

Hanteringen av migrationsströmmar, förvaltningen av EU:s yttre gränser och EU:s säkerhet kräver att medlemsstaterna har betydande resurser och kapacitet. Bättre operativt samarbete och samordning som omfattar sammanslagning av resurser t.ex. när det gäller utbildning och utrustning ger stordriftsfördelar och synergi, vilket garanterar en effektivare användning av offentliga medel och ökar solidariteten, det ömsesidiga förtroendet och det delade ansvaret för EU:s gemensamma politik mellan medlemsstaterna. Detta är särskilt relevant på säkerhetens område, där ekonomiskt stöd för alla former av gränsöverskridande gemensamma insatser är av största vikt för att förbättra samarbetet mellan polis, tull, gränsbevakning och rättsliga myndigheter.

När det gäller den yttre dimensionen av politikområdet inrikes frågor står det klart att antagandet av åtgärder och sammanslagningen av resurser på EU-nivå avsevärt kommer att öka det EU-inflytande som krävs för att övertyga tredjeländer om att samarbeta med EU i dessa migrations- och säkerhetsrelaterade frågor som främst är av intresse för EU och medlemsstaterna.

EU:s rätt att agera på inrikesfrågornas område härrör från avdelning V "Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa" i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 77.2, 78.2, 79.2 och 79.4, 82.1, 84 och 87.2. Samarbete med tredjeländer och internationella organisationer omfattas av artikel 212.3 i EUF-fördraget. Förslagen iakttar subsidiaritetsprincipen eftersom huvuddelen av finansieringen kommer att genomföras i enlighet med principen om delad förvaltning och med iakttagande av medlemsstaternas behörighet.

1.4.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Även om de nuvarande finansieringsinstrumenten på området inrikes frågor allmänt anses uppnå sina mål och fungera effektivt visar erfarenheterna från halvtidsöversynen och samrådet med berörda parter att det finns ett behov av följande åtgärder:

- Förenkla och rationalisera de framtida instrumenten på området inrikes frågor genom att minska antalet finansieringsprogram till två genom inrättandet av en asyl- och migrationsfond och en fond för inre säkerhet. Detta ger EU möjlighet att använda sina instrument mer strategiskt på ett sätt som bättre tillgodoser EU:s politiska prioriteringar och behov.
- Stärka EU:s roll som global aktör bl.a. genom att låta de blivande fonderna omfatta en extern dimension för att EU ska kunna lyfta fram den externa dimensionen i politiken för inrikes frågor.
- Om möjligt prioritera delad förvaltning hellre än centraliserad förvaltning för undvika onödig byråkrati.
- Anlägga ett mer resultatriktat synsätt på delad förvaltning genom att gå över till flerårig programplanering med en politisk dialog på hög nivå som garanterar att medlemsstaternas nationella program ligger fullständigt i linje med EU:s politiska mål och prioriteringar och är inriktad på att uppnå resultat.
- Förbättra den centraliserade förvaltningen så att det finns en rad olika verktyg för politiskt motiverade åtgärder, bl.a. stöd för gränsöverskridande åtgärder, särskilt innovativa åtgärder och åtgärder i och avseende tredjeländer (extern dimension) samt nödåtgärder, undersökningar och evenemang.
- Fastställa en gemensam rättslig ram med en gemensam uppsättning regler för programplanering, rapportering, ekonomisk förvaltning och kontroller som i möjligaste mån motsvarar dem som gäller för övriga EU-fonder som förvaltas genom delad förvaltning, för att skapa bättre förståelse för reglerna hos samtliga berörda parter och för att säkerställa en hög grad av enhetlighet och konsekvens.
- Tillhandahålla snabba och effektiva insatser i nödsituationer och utforma fonderna på ett sådant sätt att EU kan reagera på ett ändamålsenligt sätt i hastigt föränderliga situationer.
- Ge byråerna med ansvar för inrikes frågor en viktigare roll, för att främja det praktiska samarbetet mellan medlemsstaterna och genom att anförtro dem genomförandet av särskilda åtgärder, samtidigt som man slår vakt om en tillräcklig politisk kontroll av byråernas verksamhet.

Närmare upplysningar finns i konsekvensbedömningen och i motiveringen till varje förordning.

1.4.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Ett antal andra EU-instrument kommer att ge stöd till verksamheter som kompletterar de verksamheter som kommer att finansieras inom ramen för asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet:

För närvarande beviljas det stöd via Europeiska socialfonden för integrationsåtgärder rörande tillträde till arbetsmarknaden, medan integrationsfonden finansierar åtgärder såsom medborgarfostran, deltagande i samhällslivet och det sociala livet, lika tillgång till tjänster osv. Integrationsåtgärder kommer fortsatt att kunna få stöd längs samma linjer via asyl- och migrationsfonden och den framtida Europeiska socialfonden.

Skiljelinjen mellan fonden för inre säkerhet och det finansiella instrumentet för civilskydd kommer att finnas kvar såsom beskrivs i artikel 3 i det nuvarande Cips-programmet: Naturkatastrofer och

oavsiktliga katastrofer orsakade av människan faller under civilskyddet (olyckor), medan avsiktliga katastrofer orsakade av människan är relevanta ur säkerhetssynpunkt och kommer därför att få stöd från fonden för inre säkerhet.

Terroristattacker eller andra säkerhetsrelaterade incidenter kommer fortsatt att falla utanför tillämpningsområdet för EU:s solidaritetsfond. Den exakta räckvidden och omfattningen av artikel 222 i EUF-fördraget (solidaritetsklausulen) när det gäller stöd till medlemsstater som är föremål för en terroristattack eller drabbas av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan är inte heller klar, eftersom det förutsätter ett formellt antagande av genomförandebestämmelser som inte ens har föreslagits ännu. Möjligheten att bevilja nödfinansiering vid en större terroristattack eller andra säkerhetsrelaterade händelser ska därför stödjas av en fond för inre säkerhet.

Klyftan mellan säkerhetsforskning inom ramen för Horisont 2020-programmet och den praktiska tillämpningen av resultaten av sådan forskning kommer att överbryggas, eftersom fonden för inre säkerhet kommer att omfatta särskilda mål och stödberättigande åtgärder för att möjliggöra finansiering av testning och validering av forskningsresultat ("prototyper") med tanke på praktisk serietillämpning ("förkommersiell upphandling").

Det framtida programmet för rättsliga frågor kommer att vara nära knutet till och komplettera fonden för inre säkerhet, särskilt dess straffrättsliga del, men det är mer inriktat på rättsligt samarbete, harmonisering av förfaranden och ömsesidigt erkännande, vilket i praktiken hindrar större överlappningar.

Den externa dimensionen av asyl- och migrationsfonden och fonden för inre säkerhet kommer att stödja åtgärder i och avseende tredjeländer, vilket främst beaktar EU:s intressen och mål, har en direkt inverkan på EU och dess medlemsstater och garanterar kontinuitet med insatser som genomförs på EU:s territorium. Denna finansiering kommer att utformas och genomföras i samstämmighet med EU:s yttre åtgärder och utrikespolitik. Syftet är inte att stödja åtgärder som är utvecklingsinriktade, och stödet ska om möjligt komplettera det ekonomiska stöd som ges via instrument för bistånd till tredjeländer. I detta sammanhang kommer det tematiska programmet för migration och asyl och stabilitetsinstrumentet att vara av särskilt intresse för området inrikes frågor. Medan instrument för bistånd till tredjeländer antingen stödjer de mottagande ländernas utvecklingsbehov eller EU:s allmänna politiska intressen i strategiska partnerländer kommer fonderna för inrikes frågor att stödja särskilda åtgärder i tredjeländer som tjänar EU:s migrationspolitik och EU:s mål när det gäller inre säkerhet. De kommer därför att fylla ett särskilt tomrum och bidra till att komplettera den uppsättning verktyg som står till EU:s förfogande.

1.5. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår **under begränsad tid**

- Förslaget eller initiativet ska gälla från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.
- Det påverkar resursanvändningen från 2014 till 2023.

Förslag eller initiativ som pågår **under en obegränsad tid**

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet¹⁶

- Direkt centraliserad förvaltning som sköts av kommissionen
- Indirekt centraliserad förvaltning genom delegering till
 - genomförandeorgan
 - byråer/organ som inrättats av gemenskaperna¹⁷
 - nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
 - personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen
- Delad förvaltning med medlemsstaterna
- Decentraliserad förvaltning med tredjeländer
- Gemensam förvaltning med internationella organisationer (ange vilka)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Förslagen kommer huvudsakligen att genomföras genom delad förvaltning med fleråriga nationella program.

De mål som ska uppnås enligt nationella program kommer att kompletteras med "unionsåtgärder" och en mekanism för snabba insatser för att hantera nödsituationer. Dessa kommer främst att bestå av bidrag och upphandling inom ramen för centraliserad direkt förvaltning och kommer att omfatta åtgärder i och avseende tredjeländer.

Man kommer att använda alla tänkbara medel för att undvika fragmentering genom att koncentrera resurserna på ett begränsat antal mål på unionsnivå och genom att utnyttja sakkunskapen hos nyckelaktörer, där så är lämpligt på grundval av partnerskapsavtal och ramavtal.

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ kommer att genomföras genom direkt central förvaltning.

De länder som är associerade till tillämpningen, genomförandet och utvecklingen av Schengenregelverket kommer också att delta i de båda instrumenten inom fonden för inre säkerhet som innebär en utveckling av Schengenregelverket (instrumenten för gränsförvaltning och visering och polissamarbete) som om de vore medlemsstater mot bakgrund av avtalen om associering till Schengenregelverket. De kommer att delta i instrumenten i enlighet med bestämmelserna i

¹⁶ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹⁷ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

förordningen, genomföra sina egna fleråriga nationella program och ha möjlighet att ansöka om finansiering inom ramen för unionens åtgärder osv. På samma sätt som inom ramen för fonden för yttre gränser kommer särskilda arrangemang att vidtas för att fastställa de kompletterande regler som behövs för dessa länders deltagande (regler som följer av budgetförordningen, dess genomförandebestämmelser och fördragen, inbegripet revisionsrättens revisionsbefogenheter). Eftersom dessa stater kommer att bidra till EU:s budget för de två instrumenten i proportion till sin BNP kommer arrangemangen även att fastställa storleken på bidragen från dessa stater som ett led i ansvarsfördelning i samband med förvaltningen av Schengensamarbetet, och detta oavsett storleken på de anslag de tilldelas inom ramen för instrumenten. För närvarande är de associerade staterna Norge, Island, Schweiz och Liechtenstein.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

För delad förvaltning föreslås en enhetlig och effektiv ram för rapportering, övervakning och utvärdering. För varje nationellt program kommer medlemsstaterna att uppmanas att inrätta en övervakningskommitté som kommissionen kan delta i.

Medlemsstaterna ska årligen rapportera om genomförandet av det fleråriga programmet. Dessa rapporter är en förutsättning för årliga betalningar. Som underlag för halvtidsöversynen kommer de 2017 att uppmanas att lämna ytterligare upplysningar om vilka framsteg som gjorts med att uppnå dessa mål. Ett liknande förfarande kommer att genomföras 2019 för att vid behov möjliggöra anpassningar under det sista budgetåret (2020).

Till stöd för utvecklandet av en utvärderingsbaserad kultur på området inrikes frågor kommer fonderna att ha en gemensam ram för övervakning och utvärdering med breda policyrelaterade indikatorer som betonar den resultatnriktade ansatsen för fonderna och den viktiga roll de skulle kunna spela i den policymix där målet är att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Dessa indikatorer avser den effekt som fonderna skulle kunna ha: utvecklandet av en gemensam kultur på gränssäkerhetens, polissamarbetets och krishanteringens område, Effektivare hantering av migrationsströmmarna till EU. Rättvis och lika behandling av tredjelandsmedborgare. solidaritet och samarbete mellan medlemsstater vid hanteringen av frågor som rör migration och inre säkerhet och en gemensam EU-strategi såväl på migrationens som säkerhetens område gentemot tredjeländer.

För att säkerställa korrekt tillämpning av utvärderingsprinciperna och med beaktande av de praktiska erfarenheterna av utvärderingar i medlemsstaterna inom ramen för den nuvarande EU-finansieringen på området inrikes frågor kommer kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att utveckla en gemensam ram för övervakning och utvärdering, bl.a. genom att fastställa mallar och gemensamma utfalls- och resultatindikatorer.

Alla åtgärder kommer att fastställas i början av programperioden, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa rapporterings- och utvärderingssystem på grundval av överenskomna krav och principer.

För att minska den administrativa bördan och säkerställa synergier mellan rapportering och utvärdering kommer den information som behövs för utvärderingsrapporterna att bygga på och komplettera den information som medlemsstaterna lämnar i sina årliga rapporter om genomförandet av de nationella programmen.

Under 2018 kommer kommissionen också att lämna in en rapport om halvtidsöversynen av de nationella programmen.

Mer allmänt kommer kommissionen att lämna in en preliminär rapport om genomförandet av fonderna senast den 30 juni 2018 och en efterföljande utvärderingsrapport senast den 30 juni 2024, som täcker hela genomförandet (dvs. inte endast nationella program inom delad förvaltning).

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

GD Inrikes frågor inte har stött på betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas av att det upprepade gånger inte har konstaterats några påtagliga resultat i revisionsrättens årsrapporter och av att den kvarstående felfrekvensen legat under 2 % under de senaste åren i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Inrikes frågor (tidigare GD Rättsliga och inrikes frågor).

Vid delad förvaltning kan de vanligaste riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen indelas i tre huvudkategorier:

- Risk för ineffektiv eller otillräckligt riktad användning av medel.
- Fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen.
- Ineffektiv användning av administrativa resurser (bristande proportionalitet i kraven).

Det är också värt att nämna särskilda faktorer rörande systemet med fyra fonder i det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”.

- Systemet med årliga program säkerställer att slutbetalningar görs regelbundet på grundval av attesterade och reviderade utgifter. Den stödberättigande perioden för de årliga programmen har dock inget samband med EU:s budgetår och kontrollkedjan är därför inte helt tillfredsställande, trots det mycket tunga systemet.
- Kommissionen fastställer närmare de närmare reglerna för stödberättigande. Detta garanterar i princip homogenitet i de utgifter som finansieras. Det skapar dock även en onödigt arbetsbelastning för de nationella myndigheterna och kommissionen och ökar risken för fel från stödmottagare och/eller medlemsstater därför att EU:s regler misstolkas.
- De nuvarande förvaltnings- och kontrollsystemen påminner mycket om dem som tillämpas för strukturfondernas del. De uppvisar dock smärre skillnader, särskilt i kedjan av ansvar mellan attesterande myndigheter och revisionsmyndigheter. Detta skapar förvirring i medlemsstaterna, särskilt när myndigheterna arbetar med bägge fondtyperna. Det ökar också risken för fel och kräver mer intensiv övervakning.

Dessa faktorer kommer att ändras avsevärt genom detta förslag:

- Förvaltnings- och kontrollsystemen kommer att följa de allmänna krav som anges i GSR-fonderna och fullt ut uppfylla de nya kraven i den nya budgetförordningen: De tre myndigheterna kommer att ersättas av två (den ansvariga myndigheten och revisionsmyndigheten), vars roller klargörs för att ge bättre garantier.
- Flerårig programplanering tillsammans med årlig räkenskapsavslutning på grundval av den ansvariga myndigheten utbetalningar kommer perioderna för stödberättigande att anpassas till kommissionens årsredovisning, utan att den administrativa bördan blir tyngre jämfört med det nuvarande systemet.

- Kontroller på plats kommer att genomföras som ett led i kontrollen på den första nivån, dvs. av den ansvariga myndigheten, och kontrollen att stödja den årliga förvaltningsförklaringen.
- Förtydligande och förenkling av reglerna för stödberättigande samt en harmonisering med andra EU-instrument för ekonomiskt stöd kommer att minska antalet fel som görs av stödmottagare som får stöd från olika källor. Dessa reglerna för stödberättigande kommer, med undantag för vissa grundläggande principer, att fastställas på nationell nivå, i likhet med dem som gäller för GSR-fonderna.
- Användningen av förenklade kostnadsalternativ uppmuntras, särskilt i fråga om små bidrag.

Vid centraliserad förvaltning är de största riskerna följande:

- Risken för bristande överensstämmelse mellan mottagna projekt och GD Inrikes frågors politiska prioriteringar.
- Risken för dålig kvalitet på utvalda projekt och bristfälligt tekniskt genomförande av projektet, vilket försvagar programmets effekt på grund av oändamålsenliga urvalsförfaranden, bristande sakkunskap eller otillräcklig övervakning.
- Risken för ineffektiv eller oekonomisk användning av tilldelade medel, både vad gäller bidrag (komplicerat att ersätta faktiska stödberättigande kostnader i kombination med begränsade möjligheter att administrativt kontrollera stödberättigande kostnader) och vad gäller upphandling (ibland otillräckliga möjligheter att jämföra prisbud på grund av ett begränsat antal ekonomiska aktörer som har den specialkunskap som krävs).
- Risken för att (särskilt) mindre organisationer saknar tillräcklig kapacitet att effektivt kontrollera utgifter samt säkerställa öppenhet när det gäller de transaktioner som utförs.
- Risken vad gäller kommissionens anseende, om bedrägeri eller brottslig verksamhet upptäcks. Endast partiella garantier kan uppnås med hjälp av tredje parter interna kontrollsystem på grund av det förhållandevis stora antal heterogena avtalsparter och stödmottagare, som var och en har sitt eget kontrollsystem, som ofta är ganska litet.

De flesta av dessa risker förväntas kunna reduceras tack vare mer målinriktade förslag och användningen av förenklade inslag i den nya budgetförordningen.

2.2.2. *Planerade kontrollmetoder*

Delad förvaltning:

På medlemsstatsnivå innebär den föreslagna strukturen för förvaltnings- och kontrollsystemen en utveckling av strukturen för perioden 2007–2013, och de flesta uppgifterna från den nuvarande perioden bibehålls, bl.a. administrativa kontroller och kontroller på plats, revisioner av förvaltnings- och kontrollsystemen och revisioner av verksamheter. Ordningföljden för dessa funktioner ändras icke desto mindre för att kontroller på plats tydligt ska vara den ansvariga myndighetens uppgift som ett led i förberedelserna inför den årliga räkenskapsavslutningen.

För att stärka redovisningsskyldigheten skulle de ansvariga myndigheterna ackrediteras av ett nationellt ackrediteringsorgan med ansvar för den löpande övervakningen av dem. En struktur med färre myndigheter – ingen attesterande myndighet och färre fonder – väntas minska den administrativa bördan och öka möjligheterna att bygga upp en större administrativ kapacitet, men också att uppnå en tydligare ansvarsfördelning.

Det finns för närvarande ingen tillgänglig uppskattning av kontrollkostnaderna vid delad förvaltning på området inrikes frågor. De enda beräkningar som finns tillgängliga gäller Eruf och Sammanhållningsfonden, där kostnaderna för kontrollverksamheten (på nationell nivå, exklusive kommissionens kostnader) uppskattas till ca 2 % av de samlade medel som förvaltas under perioden 2007–2013. Dessa kostnader avser följande kontrollområden: 1 % härrör från nationell samordning och förberedelse av programmen, 82 % avser programförvaltning, 4 % avser attestering och 13 % revision.

Följande förslag kommer att leda till ökade kontrollkostnader:

- Inrättande och drift av ett ackrediteringsorgan och rent allmänt ändringen av systemet.
- Inlämnande av en förvaltningsförklaring, som åtföljer årsräkenskaperna.
- Den ansvariga myndighetens kontroller på plats.
- Behovet av ytterligare revisioner från revisionsmyndigheternas sida i samband med granskningen av förvaltningsförklaringen.

Det finns dock även förslag som kommer att leda till minskade kostnader för kontroll:

- Det kommer inte längre att finnas några attesterande myndigheter. Även om deras uppgifter delvis kommer att föras över till den ansvariga myndigheten, kommer det att ge medlemsstaterna möjlighet att spara en betydande del av de kostnader som avser attestering tack vare effektivare förvaltning, minskat samordningsbehov och mindre omfattande revisioner.
- De kontroller som revisionsmyndigheten ska utföra kommer att inriktas mer på förnyad kontroll (av ett utdrag av) av den administrativa kontrollen och kontrollerna på plats, som på den första nivån utförs av den ansvariga myndigheten. Detta kommer att påskynda den kontradiktoriska processen och garantera att samtliga nödvändiga kontroller görs innan årsräkenskaperna lämnas in.
- Användningen av förenklade kostnader kommer att minska de administrativa kostnaderna och den administrativa bördan på alla nivåer, både för myndigheter och stödmottagare.
- Den årliga räkenskapsavslutningen och begränsningen av fristen för kontroll av överensställelsen till 36 månader kommer att förkorta den period under vilken offentliga myndigheter och stödmottagare ska arkivera handlingar för kontrolländamål.
- Införandet av elektronisk kommunikation mellan kommissionen och medlemsstaterna kommer att bli obligatoriskt.

Härtill kommer de förenklingar som förtecknas i punkt 2.2.1, som också kommer att bidra till att minska stödmottagarnas administrativa börda och således samtidigt innebär att felrisken och den administrativa bördan minskar.

Därför förväntas det på det hela taget att dessa förslag snarare ska leda till att kostnaderna för kontroll omfördelas än att de ökar eller minskar. Det förväntas dock att omfördelningen av kostnader (mellan uppgifter och genom de proportionerliga kontrollstrategierna även mellan medlemsstater och program) kommer att möjliggöra effektivare riskbegränsning och en bättre och snabbare kontrollkedja.

På kommissionsnivå väntas kostnaderna för förvaltning och kontroll vid delad förvaltning inte minska under den tidigare hälften av programperioden. Detta beror för det första på att det belopp och de politikområden som berörs av delad förvaltning kommer att bli mer omfattande jämfört med den nuvarande perioden. Enbart upprätthållandet av samma resursnivå kräver därför att effektiviteten ökar. Dessutom kommer de första åren att kännetecknas av att det är många viktiga uppgifter som ska utföras: Programmen för 2007–2013 ska avslutas (de sista avslutande rapporterna ska föreligga senast den 31 mars 2016), det ska föras politiska dialoger och de fleråriga nationella programmen för 2014–2020 ska godkännas, och nya system för räkenskapsavslutning ska införas. Under periodens senare hälft kommer eventuella tillgängliga resurser att användas till att förbättra utvärderingen och övervakningen.

Centraliserad förvaltning

I fråga om centraliserad förvaltning kommer kommissionen att fortsätta tillämpa sitt nuvarande kontrollsystem, som består av följande byggstenar: De operativa direktoratens kontroll av verksamheter, budget- och kontrollenhetens förhandskontroll, kommittén för intern upphandling, efterhandskontrollen av bidrag eller revisioner som utförs av den interna revisionsfunktionen och/eller den interna revisionstjänsten. Sektorn för efterhandskontroll tillämpar en ”detektionsstrategi” som ska avslöja maximalt med oegentligheter för återvinning av felaktigt utbetalda belopp. På grundval av denna strategi genomförs revisionerna utifrån ett urval av projekt som nästan helt och hållet väljs ut efter en riskanalys.

Tack vare denna kombination av förhands- och efterhandskontroller samt administrativ kontroll och kontroller på plats har den mätbara genomsnittliga kvarstående felfrekvensen under de senaste åren varit lägre än 2 %. Därför anses det interna kontrollsystemet och kostnaderna för detta vara tillräckligt för att GD Inrikes frågor ska kunna nå målet om en låg felfrekvens.

Inom denna ram kommer dock GD Inrikes frågor att fortsätta utforska möjligheterna att förbättra förvaltningen och genomföra ytterligare förenklingar. Framför allt kommer alla möjligheter till förenkling som den nya budgetförordningen erbjuder att utnyttjas i största möjliga utsträckning, eftersom det förväntas att de kommer att bidra till att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och därmed samtidigt innebär att felfrekvensen och den administrativa bördan minskar för kommissionen.

Nya områden

Förslagen omfattar nya områden för EU-finansiering på området inrikes frågor; det kan t.ex. röra sig om att bättre utnyttja den expertis som finns i EU-byråerna, utveckla den yttre dimensionen och förstärka nödmekanismerna.

Detta kommer att kräva att GD Inrikes frågor tar i bruk nya förvaltnings- och kontrollmetoder.

Det har ännu inte slagits fast hur stora belopp som ska anslås för dessa nya områden, men de blir sannolikt inte särskilt stora jämfört med den totala budgeten för inrikes frågor. Det är dock mycket viktigt att åstadkomma interna medel och arbetsmetoder för genomförande av dessa nya uppgifter snarast möjligt inom perioden med full respekt för principerna om sund ekonomisk förvaltning.

Analysen ovan visar tydligt att mer personal behövs för att genomföra den ökade budgeten för GD Inrikes frågor, trots alla förenklingar som införs.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i den årliga anslagstilldelningen och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Utöver att tillämpa alla föreskrivna kontrollmekanismer kommer GD Inrikes frågor att utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning i linje med kommissionens nya strategi mot bedrägerier som antogs den 24 juni 2011. Målet är att bl.a. se till att alla de interna kontroller som gäller bekämpning av bedrägerier är helt i linje med kommissionens strategi och att riskhanteringsstrategin är anpassad för att identifiera riskområden för bedrägeri och innefattar verkningsfulla påföljder. Vid behov kommer nätverksgrupper och ändamålsenliga it-verktyg att införas för analys av fall av bedrägerier i samband med de fonder som ska inrättas.

I fråga om delad förvaltning anges det tydligt i kommissionens strategi att medlemsstaterna i kommissionens förslag till förordningar för 2014–2020 uppmanas att införa bestämmelser om bedrägeribekämpning som är effektiva och står i proportion till de risker för bedrägeri som konstaterats. Det aktuella förslaget omfattar i artikel 5 a ett klart och tydligt krav på att medlemsstaterna ska förebygga, spåra och korrigera oriktigheter och rapportera dem till kommissionen. Närmare upplysningar om dessa skyldigheter kommer att finnas med i de detaljerade reglerna om den ansvariga myndighetens uppgifter (jfr artikel 24.5 c).

Dessutom framgår det tydligt av artikel 41 hur medel som härrör från finansiella korrigeringar som bygger på kommissionens eller revisionsrättens resultat ska återanvändas.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Antal	Diff. ⁽¹⁸⁾	från Eftaländer ¹⁹	från kandidatländer ²⁰	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3		Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer Rubrik 3	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3	18 01 04 aa – Asyl- och migrationsfonden – tekniskt bistånd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	18 02 aa – Asyl- och migrationsfonden	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	18 01 04 bb - Fonden för inre säkerhet – polissamarbete och brottsbekämpning - tekniskt bistånd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 02 bb - Fonden för inre säkerhet, polissamarbete och brottsbekämpning	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 01 04 cc - Fonden för inre säkerhet – gränser och viseringar – tekniskt bistånd	Icke-diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
3	18 02 cc - Fonden för inre säkerhet -	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

¹⁸ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

¹⁹ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

²⁰ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

	gränser och viseringar					
--	------------------------	--	--	--	--	--

Bidragen från tredjeländer avser båda delarna av fonden för inre säkerhet.

Kriterierna och metoden för beräkning av dessa bidrag ska förhandlas fram mellan EU och de associerade staterna på grundval av ett separat förfarande.

Om man antar att liknande procentsatser som de som för närvarande gäller för fonden för yttre gränser ska användas, skulle de associerade staterna behöva bidra med ca 210 miljoner euro till den del som gäller gränser och visering och med ca 50 miljoner euro till den del som avser polissamarbete.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer 3	Säkerhet och medborgarskap
---	-----------------	----------------------------

GD Inrikes frågor			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	TO
• Driftsanslag (i löpande priser)											
18 02 aa Asyl- och migrationsfonden	Åtaganden	(1)	517.492	527.892	538.500	549.320	560.356	571.613	586.266	-	3
	Betalningar	(2)	90.085	102.823	270.844	420.790	532.681	543.385	554.303	1,336.528	3
18 02 bb Fonden för inre säkerhet – polissamarbete och brottsbekämpning	Åtaganden	(1a)	135.076	143.047	151.283	159.791	168.578	177.653	187.022		1
	Betalningar	(2a)	15.714	43.881	71.419	111.709	147.854	156.248	164.918	410.707	1
18 02 cc Fonden för inre säkerhet - gränser och viseringar	Åtaganden	(1a)	422.310	447.186	472.886	499.435	526.856	555.173	584.412	-	3
	Betalningar	(2a)	59.999	120.794	223.204	350.813	461.098	487.256	514.275	1,290.818	3
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program²¹											
18 01 04 aa Asyl- och migrationsfonden		(3)	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500	2.500		
18 01 04 bb Fonden för inre säkerhet –			0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800	0.800		

²¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

polissamarbete och brottsbekämpning											
18 01 04 cc Fonden för inre säkerhet - gränser och viseringar			1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700	1.700		
TOTALA anslag för GD Inrikes frågor	Åtaganden	=1+1a +3	1.079,878	1.123,125	1.167,669	1.213,546	1.260,790	1.309,439	1.362,700		8
	Betalningar	=2+2a +3	170.799	272.497	570.467	888.313	1,146.634	1,191.889	1,238.496	3,038.053	8

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	5	”Administrativa utgifter”								
--	----------	----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	TOTALT
--	------	------	------	------	------	------	------	------------	--------

GD: Inrikes frågor										
• Personalresurser		20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841		140.841
• Övriga administrativa utgifter		0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175		1,057
GD Inrikes frågor TOTALT	Anslag	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		141.898

TOTALA anslag under RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(Summa åtaganden = summa betalningar)	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016		141.898
---	---------------------------------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	--	----------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Efter 2020	TOTALT	
TOTALA anslag under RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	1,100.875	1,144.125	1,188.672	1,234.552	1,281.799	1,330.452	1,383.716		8,664.183
	Betalningar	191.796	293.497	591.470	909.319	1,167.643	1,212.902	1,259.512	3,038.053	8,664.183

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

– Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– Förslaget kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Politiken på området inrikes frågor genomförs främst genom delad förvaltning. Utgiftsprioriteringarna fastställs på EU-nivå, medan den faktiska löpande förvaltningen sköts av de ansvariga myndigheterna på nationell nivå. Gemensamma resultatindikatorer och mål kommer att fastställas av kommissionen och de ansvariga myndigheterna tillsammans som ett led i deras nationella program och godkännas av kommissionen. Det är därför svårt att ange resultatmål innan programmen har utarbetats, förhandlats fram och godkänts 2013–2014.

När det gäller centraliserad förvaltning är det inte heller möjligt för GD Inrikes frågor att tillhandahålla en uttömmande förteckning över alla resultat som ska uppnås med hjälp av ekonomiskt stöd från fonderna samt deras genomsnittliga kostnader och antal på det sätt som krävs i detta avsnitt. Det finns för närvarande inga statistiska verktyg som gör det möjligt att beräkna trovärdiga genomsnittskostnader på grundval av de nuvarande programmen, och en sådant exakt definition skulle strida mot principen om att det framtida programmet bör ge en flexibilitet som möjliggör anpassning till de politiska prioriteringarna under perioden 2014–2020. Detta gäller särskilt bistånd vid nödsituationer och åtgärder i och avseende tredjeländer.

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning			År n		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT			
			RESULTAT																	
↓	Typ ²²	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Totalt antal	Total kostnad
MÅL nr 1 ²³ ...																				

²² Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
²³ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål..."

- Resultat																		
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma mål 1																		
MÅL nr 2 ...																		
- Resultat																		
Delsumma mål 2																		
TOTALA KOSTNADER																		

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- Förslaget kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler) **Inrikes frågor**

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen²⁴	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
Personalresurser	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	20.841	145.887
Övriga administrativa utgifter	0,156	0,159	0,162	0,165	0,168	0,172	0,175	1,157
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	20.997	21.000	21.003	21.006	21.009	21.013	21.016	147.044

Belopp utanför RUBRIK 5²⁵ i den fleråriga budgetramen²⁶	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTALT
Personalresurser	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	1.280	8.960
Övriga administrativa utgifter	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	3.720	26.040
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	35.000

TOTALT	25.997	26.000	26.003	26.006	26.009	26.013	26.016	182.044
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

²⁴ Allmänna anslag, baserat på 2011 års slutliga anslag för mänskliga resurser, inbegripet tjänstemän och extern personal.

²⁵ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

²⁶ Extern personal som tidigare finansierades via BA-poster, baserat på den slutliga tilldelningen för personalresurser, inklusive extern personal vid huvudkontoren och delegationerna, för 2011.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:
Belopp som används för år n är samma som för 2011.

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda) för GD Inrikes frågor								
18 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		136	136	136	136	136	136	136
XX 01 01 02 (vid delegationer)		15	15	15	15	15	15	15
18 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)								
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ²⁷								
18 02 01 (CA, INT, SNE från de "allmänna anslagen")		16	16	16	16	16	16	16
XX 02 02 (kontraktanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)		10	10	10	10	10	10	10
18 01 04 aa ²⁸	- Vid huvudkontoret ²⁹	10	10	10	10	10	10	10
	- vid delegationer	*	*	*	*	*	*	*
18 01 04 bb ³⁰	- Vid huvudkontoret ³¹	4	4	4	4	4	4	4
	- vid delegationer	*	*	*	*	*	*	*
18 01	- vid	6	6	6	6	6	6	6

²⁷ CA = kontraktanställda, INT = vikarier (interimspersonal), JED = "Jeune Expert en Délégation" (unga delegerade experter), LA = lokalanställd, SNE = utstationerade nationella experter.

²⁸ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

²⁹ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

³⁰ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

³¹ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

04 cc ³²	huvudkontoret ³³							
	- vid delegationer	*	*	*	*	*	*	*
XX 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)								
10 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)								
Annan budgetrubrik 13 01 04 02)								
TOTALT		197	197	197	197	197	197	197

XX är det politikområde eller den avdelning i budgeten som berörs.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i den årliga anslagstilldelningen och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel. Belopp och fördelning skulle justeras vid en eventuell externalisering till ett genomförandeorgan.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda vid huvudkontoret	<p>De uppgifter som ska utföras omfattar alla uppgifter som är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett ekonomiskt program. Det kan t.ex. vara fråga om att</p> <ul style="list-style-type: none"> - ge underlag för budgetförfarandet - föra en politisk dialog med medlemsstaterna - utarbeta årliga arbetsprogram/finansieringsbeslut, fastställa årliga prioriteringar och godkänna nationella program - förvalta nationella program, anbuds- och förslagsinfordringar samt efterföljande urvalsförfaranden - kommunicera med berörda aktörer (potentiella/faktiska stödmottagare, medlemsstater osv.) - utarbeta riktlinjer för medlemsstater - förvalta projekt, såväl operativt som finansiellt - genomföra kontroller, såsom beskrivs ovan (förhandskontroll, upphandlingskommittén, efterhandsrevision, internrevision, räkenskapsavslutning) - föra räkenskaper - utveckla och hantera it-verktyg för förvaltning av bidrag och nationella program - övervaka och rapportera om måluppfyllelse, bl.a. i årliga verksamhetsrapporter och i rapporter som utarbetas av en delegerad utanordnare
--	--

³² Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

³³ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

Extern personal	Uppgifterna motsvarar dem som utförs av tjänstemän och tillfälligt anställda, utom i fråga om uppgifter som inte kan utföras av extern personal
Personal vid delegationerna	EU-delegationerna ska ha tillräcklig expertis på området inrikes frågor så att de kan följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension. Denna expertis skulle kunna bestå av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten

EU-delegationerna ska ha tillräcklig expertis på området inrikes frågor så att de kan följa upp genomförandet av politiken på inrikesfrågornas område, särskilt dess yttre dimension. Denna expertis skulle kunna bestå av anställda vid Europeiska kommissionen eller vid Europeiska utrikestjänsten.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- Förslaget/initiativet är förenligt med **nästa** fleråriga budgetram
- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras³⁴.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- Förslaget innehåller bestämmelser om medfinansiering. Det är inte möjligt att ange det exakta beloppet. I förordningen fastställs de maximala medfinansieringsnivåerna differentierade efter typ av åtgärd:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt
Ange vilken extern organisation som bidrar till medfinansieringen	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	Medlems stat	
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	Ej fastställt	

³⁴ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga inkomstindel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslaget eller initiativets inverkan på inkomsterna ³⁵						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

³⁵ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.